

ULLERUP FRIVILLIGE BRANDVÆRN

75 års jubilæumsskrift

De sidste 25 år 1982 - 2007

Velkommen til Ullerup Frivillige Brandværn

Vores brandværn bliver 75 år d. 23. november 2007! Så lang tid er gået, siden arbejdsmand Lorenz Lorenzen i 1932 fik overtalte de gode borgere i Ullerup, til at starte et frivilligt brandværn omkring den gamle håndbetjente pumpe fra 1909.

De første 50 år blev godt fejret i 1982, bl.a. med et flot gennemarbejdet jubilæumshæfte, som den ”pensionerede” kaptajn N.P. Thuesen stod for. Vi har derfor valgt at fokusere på tiden fra 1982 og til i dag, men har lagt både dette og det gamle jubilæumshæfte på vores hjemmeside www.ufbr.dk, så du kan få historien helt fra starten og til i dag. Med dette jubilæumshæfte vil vi gerne fortælle vores egne medlemmer og alle dem, der interesserer sig for det vi laver, om den udvikling, der har været de sidste 25 år og lidt om den

tid der kommer.

Tiden har ændret sig siden 1982, selv om måden vi arbejder på også har mange lighedspunkter. Brandværnene måtte dengang bruge meget tid på selv at skaffe en stor del af de midler, der skulle bruges til materiellet. I dag er der flere regler for beredskabets udformning og den største del af materiellet, er anskaffet af kommunen – men foreningen eksisterer alene på vores støttemedlemmer og arbejdskraften er stadig helt frivillig! I dag bliver den største del af tiden brugt på at holde uddannelse, rutine og materiellet i top - det modtager vi ingen penge for – naturligvis heller ikke for de udrykninger, vi tager del i. Vi sætter en stor ære i at top-trimme udstyret til at understøtte en hurtig indsats - og ikke mindst at holde motivationen i top. Det er kun gennem alles motivation, at vi kan sikre den hurtige og effektive indsats, der gør så stor en forskel i brandslukningen. 10 min. og mandskab til en ekstra slange kan gøre forskellen på, om en bygning kan reddes eller må væltes!

Vi står ved en korsvej i dag! Vi er overbevist om, at der kommer til at ske større ændringer de næste 10 år end, det har været tilfældet de sidste 25 år. Før var vi ét af to værn, der talte direkte med beredskabskommissionen. Pga. kommunesammenlægningen bliver 2007 året, hvor vi bliver ét af 22 brandværn, styret af et dusin fuldtidsansatte i Sønderborg Brand & Redning.

Nye regler, der styrer dimensioneringen af hele beredskabet, træder også i kraft i 2007. Nu dimensioneres efter en risikovurdering og kommunens beslutning om, hvilket serviceniveau de vil tilbyde borgerne. Målet er, at midlerne til beredskabet udnyttes mere optimalt – men det gør naturligvis også, at alt bliver taget op og vurderet. Pengene skal bruges de rigtige steder. Også når det gælder Ullerup Frivillige Brandværn!

Vi bliver også sat til flere typer af opgaver. Udover brandslukning påtager vi os stadig flere opgaver indenfor forureningsbekæmpelse, redningstjeneste og da vi ofte er de første fremme ved ulykker, er vi også vigtige for den første behandling af tilskadekommande.

Til at støtte os i alt dette, kommer der mere komplekst udstyr ... og som en følge af alt det nævnte, vil krav til uddannelse stige. Der kommer helt sikkert til at ske store spændende omvæltninger og vi glæder os til og håber på at være en del af det, de næste mange år!

Til sidst vil vi sige tak til alle dem, der har hjulpet med input til jubilæumshæftet og vi håber, at du vil få lidt fornøjelig tid med læsningen!

Med venlig hilsen

Jørn Mathiesen
Brandkaptajn

Kurt S. Frederichsen
Vice-brandkaptajn

Indholdsfortegnelse

Tillykke Ullerup.....	4
Tillykke!.....	4
En Lille kronik i 75 året for Ullerup Frivillige Brandværn.....	6
Den historiske linie	8
I Ullerup Frivillige Brandværn kommer man ud for lidt af hvert!.....	10
40 Brandmænd i alle aldre	14
Brandmændenes egen historie	15
Ullerup Frivillige Brandværn er nu del af en endnu større organisation	30
Uddannelsen er mere end 10-doblet på 25 år.....	32
Udstyr – kun enkelte ting fra i dag var i brug i 1982	33
Der har været masser af socialt samvær.....	41
Fremtidsvisioner i 1982 – blev verden som forventet?.....	43
I 2017 kan brandværnet meget mere end i dag... ..	44
Fakta om Ullerup Frivillige Brandværn i 2007.....	46
Statistik - Det varierer meget, hvor ofte vi bliver kaldt ud!.....	48

Hvor ikke andet er angivet, er artikler skrevet af vice-kaptajn Kurt S. Frederichsen, som også har redigeret hæftet.

Billeder på forsiden:

Det kørende materiel foran brandstationen en forårsdag i 1982 og en sommerdag i 2007. Desuden de 3 kaptajner fra 1982 og til i dag: Uwe Witt, Helge Matthiesen og Jørn Mathiesen

Tillykke Ullerup

Af borgmester Jan Prokopek Jensen

Jeg er stolt over at være borgmester i en kommune med så engagerede frivillige brandværn. Jeg er tilfreds med, at vi har frivillige med en så god uddannelse, at I til fulde lever op til de forventninger, vi politisk har til en effektiv indsats, når der er brug for jer.

Ikke mindst når jeg ved, jeg jo som borgmester for en ny kommune, pludselig har landets næststørste beredskab. Så er jeg glad for, at jeg ikke behøver at bevæge mig ind i en hvepserede med antydninger om, at vi politisk ønsker beredskabet opbygget på en anden måde. For det er der ikke noget politisk ønske om. Vi er i byrådet enige om, at vi har 22 velfungerende frivillige brandværn, og dem holder vi fast i, med mindre de frivillige brandværn selv kommer med forslag om forandringer og fusioner, fordi den faglige stolthed tilsiger, at

forandringer skal ske.

Byrådet er helt bevidst om, at et frivilligt brandværn er mere end at være en effektiv udrykningsenhed, når uheldet eller ulykken sker. Det er med et frivilligt brandværn som med skolen. Det er rammen også om et socialt vigtigt liv i et lokalsamfund. Det frivillige brandværn er på den måde også en del af den lokale kulturhistorie.

Jeg har som ny borgmester besøgt Ullerup Frivillige Brandværn. Jeg er imponeret over den omsorg, I har for jeres materiel og for jeres engagement i at holde jer ajour med uddannelse.

Og der er bevågenhed omkring jeres virke. Et klik på søgemaskinen Google på ordene "frivillige+brandværn" giver ca. 12.000 sider med omtale af de frivillige brandværn. "Ullerup+Frivillige+Brandværn" er omtalt på 359 hjemmesider.

Og I får mere positiv omtale, når I holder fast ved den måde, I har klaret de første 75 år på.

Hjertelig tillykke med jubilæet.

Tillykke!

Af Beredskabschef Thomas Ellegaard

Jeg vil starte med at ønske Ullerup Frivillige Brandværn et stort tillykke med de første 75 år.

Ullerup Frivillige Brandværn har gennem 75 år skabt tryghed for borgerne i Ullerup og omegn ved altid at være klar til at hjælpe når der har været og er brug for det – et frivilligt engagement som drives af lysten til at hjælpe andre og til at gøre en forskel – og Ullerup Frivillige Brandværn gør afgjort en forskel og vil fortsat være et vigtigt aktiv for Sønderborg kommune som en del af beredskabet i kommunen.

I de sidste 75 år er der sket mange forandringer indenfor stort set alle områder af brandslukning: For 75 år siden var der bl.a. ikke nogen decideret brandmandsuddannelse – i dag skal alle, der vil være brandmand, gennemgå en uddannelse på over 230 timer samt løbende vedligeholde den uddannelse, sørge for at vedligeholde køretøjer o.m.a. Så det at være frivillig brandmand i dag er tidskrævende - at der stadig er over 40 medlemmer af Ullerup Frivillige Brandværn i dag – i 2007 - fortæller mig, at frivillighedsbegrebet fortsat har en fremtid som det væsentligste element vores beredskab i Sønderborg kommune er bygget op omkring.

1. januar 2007 var en skelsættende dato pga.

kommunesammenlægningen. Nu er der 22 brandværn i kommunen og dermed er Ullerup Frivillige Brandværn en del af et af de største beredskaber i landet. Der er store fordele ved at være et stort beredskab og det vil uvægerligt medføre forandringer – Jeg vil nedenfor nævne et par af de væsentligste forandringer:

- Der er indkøbt et nyt alarmeringssystem med bedre dækning til alle brandfolk i kommunen. Det vil blive idriftsat i efteråret 2007. Det betyder at alle brandfolk vil få ny alarmeringsmodtager og det vil betyde en mere sikker og hurtigere alarmering.
- Der arbejdes på at etablere en brandskole i kommunen i 2008 – lykkes dette, hvad jeg forventer, vil det betyde at alle brandværn vil have mulighed for at øve i brandhus lige så meget de har lyst – noget der vil gøre brandfolkene endnu bedre – for øvelse gør jo som bekendt mester.
- I 2009 skal kommunens beredskab anvende det landsdækkende TETRA radionet, som skulle forbedre kommunikationen mellem alle indsatsstyrker.
- Den nye måde at dimensionere kommunens beredskab på træder i kraft pr. 1. 9. 2007. Det medfører mindre ændringer – men det væsentligste er, at der stadig er 22 brandværn i kommunen.

Fremtiden vil, som nævnt, bringe forandringer – også for Ullerup Frivillige Brandværn – Jeg tror at det er af største vigtighed at brandværnene er på forkant med udviklingen og følger denne nøje og tilpasser opgaver, uddannelse, køretøjer m.v. til udviklingen, samt løbende sørger for tilgang af nye medlemmer – men samtidig er det også vigtigt, at brandværnene husker at værne om den frivillige ånd og den kultur, der ligger i det at være frivillig brandmand – ved at fokusere på de elementer er jeg af den klare overbevisning, at de frivillige brandværn, herunder Ullerup Frivillige Brandværn, går en meget lys fremtid i møde.

Med den ånd, gejst, energi og professionelle indstilling Ullerup Frivillige Brandværn lægger for dagen samt med fremtidens udfordringer for øje, vil Ullerup Frivillige Brandværn fortsat i de næste 75 år være et vigtigt element i Sønderborg kommunes beredskab og være klar til at hjælpe borgere og virksomheder i Ullerup og omegn, når hanen galer.

Længe leve Ullerup Frivillige Brandværn.

Thomas Ellegaard
Beredskabschef

En Lille kronik i 75 året for Ullerup Frivillige Brandværn

Uwe Witt var aktivt medlem af Ullerup Frivillige Brandværn fra 1959 til 2002 – i mere end 40 år! Han var kaptajn for værnet i 25 år fra 1977 og indtil kort før han stoppede i 2002. Derfor har Uwe om nogen tegnet vores brandværn igennem de sidste 25 år og i denne lille kronik, giver han sit syn på de forandringer, værnet har gennemgået i hans tid.

Da Helge ringede og spurgte, om jeg ville skrive lidt om min tid i Ullerup Frivillige Brandværn, tænkte jeg, oh nej! Jeg har skrevet og holdt foredrag nok i værnet. Men jeg vil alligevel gerne bidrage med en hilsen til værnets 75 års jubilæum!

Da jeg for snart mange år siden - i 1959 - kom i værnet, så det hele anderledes ud. Værnet bestod fortrinsvis af håndværkere og næringsdrivende, som havde deres arbejde i Ullerup - man var ikke så mobil på arbejdsmarkedet dengang som i dag. Der var dog enkelte, som havde deres arbejde udenfor Ullerup. Værnet var, efter nutidens standard, meget primitivt udrustet, både hvad angik materiel og personlig udrustning:

- En gammel ombygget lastbil til Autosprøjte.
- En gammel nedslidt Land-Rover som trak en påhængssprøjte, der var indkøbt i 1945.
- Værnet havde ingen røgdykkerapparater. Kun nogle røgmasker som var overskud fra 2. verdenskrig.
- Af personlig udrustning fik hver brandmand udleveret en arbejdsjakke, indkøbt hos vores lokale købmand, desuden et brandmandsbælte og en læderhjem.

Der var ikke mange penge i kassen, så hver gang vi fik et lille beløb, købte vi lidt udrustning til værnet. Det var således dengang, at var der ildebrand, målte vi vores arbejde op og sendte en regning til brandlidtes forsikringsselskab. Vi fik så udbetalt en sum penge, alt efter hvor mange meter B/C-slanger, der havde været udlagt og hvor mange mand, der havde deltaget i slukningsarbejdet. Denne ordning ophørte på et tidspunkt, jeg kan ikke huske hvornår, men efter den tid, måtte vi selv tjene penge til de ting, vi gerne ville have.

Den helt store indtjening var, da vi iværksatte en metalindsamling. Det var på daværende at landbruget for alvor blev mekaniseret. Rundt om på gårdene stod så de gamle umoderne maskiner og blev ikke brugt mere. Det var et kæmpe arbejde at transportere det til vores oplagsplads, som var bag ved brandstationen, der hvor der nu er parkeringsplads. Vi hentede så meget jern m.m. hver weekend, at firmaet, som vi solgte det til, havde en lastbil kørende hele ugen med afhentning. Det var dengang Johannes Jørgensen grundlagde sit museum, idet de bedste ting blev taget fra.

Alt det resulterede i, at værnet for første gang havde midler til indkøb af større materiel. Den største ting var en tankvogn. Den daværende kaptajn, N.P. Thuesen, havde set at Fredericia brandvæsen havde opbygget en gammel olietankbil til vandtankbil. Vi havde nu midler og købte en ældre lastbil. Vi lavede tegninger og fik smedemester Hans Schmidt i Avnbøl til at fremstille en tank, som så blev påbygget lastvognen. Vi fik bygget en pumpe bag på og havde nu selv vand med til de første hektiske minutter ved en brand. Selv samme tanksprøjte kan idag ses på brandværnsmuseet i Gram. Efterhånden fik vi også midler fra Sundeved kommune. Bl.a. 2 sæt røgdykkerapparater. Der kom så 2 mand på røgdykkerkursus i Tinglev - jeg husker ikke begge navne, men jeg mener, at den ene var Johnny Jepsen.

Vi er nu fremme ved 1977, hvor N.P. Thuesen ville stoppe som leder af værnnet. Ved mange af vores øvelser var der prøveafstemninger om, hvem man kunne tænke sig som Thuesens efterfølger. Jeg blev også forslået, men sagde pænt nej tak. Da man efterhånden foreslog en del emner, som et flertal var imod, gik jeg med til at stille op til valg på den betingelse, at min ven og gode kammerat Willy Sørensen blev min stedfortræder.

Det var så meningen, at vi om nogle år ville bytte, så Willy blev Brandkaptajn. Det skulle ikke ende således, men det er en helt anden sørgelig historie. Betingelsen var også dengang, at man som leder af et værn skulle have gennemgået, hvad man dengang kaldte en brandmester uddannelse. Uddannelsen foregik i Tinglev og varede i seks uger. Sundeved kommune var så generøs at både Willy og jeg kom på skole på én gang. Dette var en god idé, idet vi sammen fik så mange gode input, at vi begge havde gode ideer til, hvordan værnnet skulle udvikle sig.

Det første vi arbejdede på var, at overbevise den daværende brandkommission om, at det var nødvendigt med en ny autosprøjte. De gik med til at bevillige pengene, og vi så os om efter, hvor vi kunne få mest for pengene. Valget faldt på Tinglev karosserifabrik, som havde opbygget en tilsvarende til Tinglev brandværn.

Hele værnnet var med ude at se Tinglevs autosprøjte. Den blev godkendt og bestilt, og jeg kan love for, at der var feststemning, da autosprøjten blev leveret! Vi var med ét blevet et brandvæsen, man kunne regne med. Autosprøjten er stadig i indsats. Det må være fordi, den er af god kvalitet. Desuden er den blevet passet og plejet af skiftende redskabsmestre. Så alt i alt var vi godt rustet til brandslukning.

Efterhånden manglede vi også lidt socialt samvær, så vi fik valgt et festudvalg, som kom med mange gode ideer. Vi afholdt vores årlige sommerfest, om eftermiddagen for vores børn med cykelringridning m.m. Om aften var der fest på kroen med god mad, taler, underholdning og efterfølgende dans. Jeg har iøvrigt tre gange arrangeret kredsstævne, hvor brandmænd fra hele Als og Sundeved kom til Ullerup, hvor der var festmarch med fejende faner og brandværnsorkester.

Vi blev efterhånden mere og mere pålagt opgaver, som vi førhen ikke havde. Vi blev f.eks. tilkaldt til trafikuheld og vi fik til opgave at tage os af forureningsopgaver, men det klarede vi også. Efterhånden fik flere brandmænd røgdykkeruddannelse. Det krævede så, at vi fik mange flere røgdykkerapparater.

Sådan var der hele tiden nok at se til. Med tiden gik flere af de "gamle" brandmænd på pension, og det var vanskeligt at finde nye emner som brandmænd i Ullerup by, så vi vedtog, at også unge, friske mænd fra Avnbøl og Blans kunne optages i værnnet.

De mere specielle opgaver vi fik, resulterede i at vi blev pålagt lange uddannelser af nye brandmænd. Uddannelsen blev sådan, at bestod man, var man fuldt på højde som heltids brandmænd. De unge fik også en helt anden indstilling til det at være brandmænd - den gamle hyggelige atmosfære var væk og det hele fik en mere professionelt tilsnit. Dette er nok også nødvendigt i vores moderne tidsalder - i skrivende stund er der brand på slagteriet i Blans, og når jeg ser det materiel, der var i indsats, så har materiellet og uddannelsen ikke været forgæves!

Jeg vil ønske Ullerup Frivillige Brandværn alt godt fremover med

En for alle og alle for een. Gud til ære og næsten til værn.

Den historiske linie

	1982	 	Gårdbrand på Avnbøllund 3 længer brændte ned og 1200 svin reddet ud. Indsatsen startede kl. 1 om natten og fortsatte til kl. 18. 4 dage senere blussede det op og yderligere 6000 tdr. korn brændte op.
	1983		Husejer indebrændte - et varmetæppe havde antændt ilden.
	1984		Ældre mand forsøgte selvmord og satte samtidig ild til huset. Begge dele mislykkedes – branden blev delvist kvalt og opdaget. Da han kom til sig selv, skammede han sig over det skete og opfandt en historie om mordbrand, men måtte senere erkende den rette sammenhæng...
	1986		Kalkunfarm i Snogbæk Nederby nedbrændte. 7500 kalkuner indebrændte.
Startede salg af støtte-medlemskaber, i stedet for f.eks. loppemarked og jernindsamling, som der efterhånden kun var begrænset indtægt i.	1987		Solhjem nedbrændte fuldstændigt. Vi hjalp til større brand i Sønderborg, hvor 3 børn og en voksen indebrændte.
	1988		2 længer på Holmbogård nedbrændte og 250 svin måtte aflives. Indsats fra kl. 18 til kl. 2 om natten.
Indsatsdragter sat op på station.	1989		
Stationen fik monteret lås efter tyveri og alle brandfolk fik egen nøgle	1990		Skovbrand i Gammelskov
Udvidet området for brandfolk i værnet. Erling var første brandmand, der ikke bor i Ullerup.	1991		
Sirene-alarm ophørte og vi begyndte at bruge bippere i stedet.	1992		Hus brændte på Mejeritoften – var totalt overtændt ved ankomsten og nedbrændte fuldstændigt.
Ny tankvogn. Afholdte brandværns-march for 600 brandfolk. 60 års jubilæum.	1993		Gårdbrand Nydamsvej – alle 50 kreaturer blev reddet! Indsatsen varede fra kl. 19 til 2 om natten. Brand i silo ved rundstokkefabrik i Nybøl.

Fastelavn for børnene startede – stort fremmøde allerede første gang!

Fik ny trin 1 trailer, som følge af at vi skulle til at have mere udstyr med.

Lavede skøjtebane ved skolen – den holdt en hel måned!

Vi byggede nye toiletter med bad på stationen.

Kontor blev indrettet i opmagasineringsrum. Vi fik den første PC.

Fik besøg af en gruppe børn fra Tjernobyl, der legede brandmand for en dag!

Startede med DSB materiel til kortslutning af køreledning

Afholdte kredsstævne for 100 mand.

Ny tender/mandskabsvogn.

Hjemmesiden www.ufbr.dk gik i luften!
Indrettede CF-rum til vores brug.

Uwe Witt stoppede efter 25 år som kaptajn!

Helge Matthiesen accepterede posten – for en overgang!

Jørn Mathiesen blev valgt som ny kaptajn.

Del af ny Sønderborg stor-kommune – ét af 22 værn.
75 års jubilæum.

1994

Glatføreuheld ved Nybøl – 2 biler kørte frontalt ind i hinanden og 1 person blev dræbt.

1995

Blans slagteri – brand i pakkeriet, der bredte sig via udsugningsanlægget.

Garagebrand – alle var til fest ved Helge og skal tisse af inden afgang! Viste sig at være gasflasker inde i ilden. Et par af de ældste brandmænd gik ind og hentede dem ud...

10 markbrande på 3 dage!

1996

Bil påkørt af lastbil og brød i brand – ufødt barn fik varige mén.

1997

Gårdbrand i Stenderup – 12 timers indsats – 1200 svin blev reddet ud og måtte nødslægtes.

1998

1999

Dumper smed hydraulikolie over en 3 km strækning – det samlede vi alt sammen op!

2000

2001

Trafikuheld ved overhaling af bus om natten – 2 dræbt.

2002

Glatføreuheld ved overhaling – ung mand kastet 50 m ud af sin bil og slap med et par blå mærker...

Villa nedbrændte fuldstændigt midt i Vester Sottrup – ingen kom til skade.

2005

Blans slagteri – frysehus kraftigt skadet – branden startede ifbm. pålægning af tagpap.

2007

Slageriet i Blans brændte – ved ankomst var mindst én hal overtændt. 2/3 af produktionen brændte ned til grunden.

12 værn og 150 mand kæmpede i 14 timer for at slukke branden!

I Ullerup Frivillige Brandværn kommer man ud for lidt af hvert!

Som det kan ses ovenfor i den historiske linie, der trækker de mere specielle begivenheder frem, har der været mange forskellige og også voldsomme begivenheder i vores virke, de sidste 25 år. Udover disse har der været alle de mange små dagligdags ting, som de årlige skorstensbrande når fyringssæsonen starter, lidt opsamling af olie og benzin, når der har været krøllet metal i et sammenstød eller de mange små brande vi heldigvis når at stoppe, inden de bliver rigtig store! Det sker også, at vi får lov til at sige hej til hinanden kl. 2 om natten, når der står 3 slukningshold – ca. 45 mand – og ser på en bil, som ejeren selv lige har slukket udstødningsrøret på! ☺

Der er typisk 1-3 voldsomme situationer hvert år på niveau med det, der er fremhævet i den historiske linie og man ved aldrig, hvornår de kommer og hvad der møder én, når alarmen går.

Heldigvis er der et godt kammeratskab - men også en "egen" omgangstone. Det er dog med til at få bearbejdet oplevelserne. Og vi kan da glæde os over, at der er mange år i mellem de rigtige ubehagelige af slagsen.

Faktisk kommer vi som brandfolk sjældent tæt på dem vi hjælper – vi drøner ud til adressen alt hvad vi kan – kæmper med opgaven for fuld energi – men når opgaven er løst, er vi ofte lige så hurtigt hjemme igen og når egentlig ikke at opfatte den situation, som de mennesker sidder i, der måtte se en halv gård brænde ned – eller deres hjem ødelagt af sod og vand – eller deres bil knust og de selv igennem et ophold på hospitalet. Alt det får vi normalt ikke med – og måske er det godt nok!

Men hvordan er det egentlig at være at være frivillig brandmand, når det går rigtig galt – her er lidt "drama dokumentar" som det kunne være oplevet, da alarmen gik til storbranden i Blans, en nat i april 2007:

"Den søndag aften kom vi i seng lidt før kl. 23 ... en ny mandag nærmede sig ... falder hurtigt i søvn...

BIP BIP BIP BIP ... hva' f..... uret siger 23:48 ... det er s.. løgn! Svinger benene ud af sengen og fumler rundt efter tøj. Bipperen knitrer: "Brand i industribygning" ... det må være slagteriet igen. Der kan da ikke være håndværkere på dette tidspunkt? Er det virkelig alvorligt?!? Min kone synes jeg er for langsom, så hun sætter cyklen frem og tænder lyset ... "pas nu på!" ...og jeg kaster mig op på cyklen og drøner ud i mørket på villavejen.

Ind på stationen – hopper ned i støvlerne, der står parat på min plads – bukserne til indsatsdragten er foldet ned over støvlerne, så de hurtigt trækkes på plads – jakken på og hjelmen i hånden – ind i autosprøjten – jeg blev anden røgdykker denne gang. Der er nu gået ca. 3 min. siden bipperen larmede og vi er mange i bilen denne nat! Så vi drøner ud af garagen alt hvad den 25 år gamle, 80HK bil med 6,5 tons lastet vægt, overhovedet kan klare! Sirenen larmer, medens vi forsøger at få røgdykkerudstyr og radio spændt på. Der er ikke megen plads, men ved at sno sig og med lidt hjælp kommer det hurtigt på plads!

Ankommer til slagteriet. Få nu den port op! Ind ad porten. Fremme ved teknikrummet – det er hér vi kan se, hvor den automatiske brandalarm kommer fra. Holdleder vil have "1'er" og "2'er" op på ingeniørgangen på taget for at checke. Det er dér, alarmen er blevet startet! Det er nu også det eneste sted, der er røgmeldere...

Op ad trappen – har været hér mange gange før, men der har aldrig været noget alvorligt. Den første del af gangen er der intet at se. Hen til næste branddør. Vi tager ingen chancer – ned i knæ og ud til siden inden døren åbnes. Vi skulle nødig få den i hovedet med en ildkugle bagefter!

Der kommer nu ingen ildkugle – men der er røg – en let hvid og jævn røg. Handsken af – nej, der er ingen varme! Vi går den lange vej ned igennem hele gangen og lukker alle døre op, for at få røgen ud. Melder til holdleder over radioen: ”Let røg, ingen varme. Det er IKKE her, det brænder, men ét eller andet sted er der noget, der udvikler røg!” Han svarer: ”Kom tilbage – vi rykker ind nedenunder”.

Vi går tilbage så hurtigt vi kan – og bilerne er allerede ved at blive kørt længere ned langs bygningen, til det sted, der ca. passer med der, hvor røgen kan komme fra. Vi går efter dem. Da vi når frem, er slanger rullet ud og andet røgdykkerhold allerede ved at være klar til indrykning!

En stor dør er allerede åbnet. Hér er der røg! Tyk, sort, fed røg! Den bliver presset af sted. Der er virkelig gang i en brand hér! Men der må være et stykke hen til den – der er ingen varme! Mon det er en røg, der kan eksplodere...?

Vi gør klar til at gå ind i det røgfylde mørke for at finde branden. Klokken er ved at være 20 min. over midnat. Der er nu gået næsten 30 min. siden alarmen gik.

Vi går to hold ind – ét venstre om og ét højre om. Røgen er tæt. Jeg har kun oplevet en så tæt røg til øvelser, når vi virkelig skulle udfordres. Vores skarpe halogenlygte på hjelmen kan kun lyse 30-40 cm frem, selv om vi kravler på gulvet, hvor røgen normalt ikke er så tæt. Vi må klappe os frem på gulv og væg for at fornemme rummet og forhindringer. Vi kan intet se!

Vi gør klar til at gå ind i det røgfylde mørke. Slangerne ligger klar.

Efter at have kravlet i noget, der føles som en evighed, fornemmer vi, at vi nærmer os ilden. Man kan høre den, selv gennem hjelmen og maskens hvæsen. Vi skimter lys fra ild gennem den tætte røg. Sprøjter op i blinde. Reaktionen kommer hurtigt: Ting falder ned i nærheden af os! Der er ingen tvivl – der har været godt gang i denne ild længe! Den store produktionshal brænder i sider og oppe i loftet. Det er derfor ting løsner sig, når man sprøjter på dem! Det er drønfarligt at være hér. Du aner ikke, hvad der rammer ned i hovedet af dig! Det er for stort til, at et par røgdykkerhold kan gøre meget ved det! Vi er ved at trække os ud, da den første eksplosion kommer! Et hult drøn, der kan mærkes hele vejen igennem kroppen. NU skal vi ud – og det kan kun gå for langsomt! Holdleder er også i radioen: ”Røgdykkerhold, røgdykkerhold – I skal komme ud nu!”

Udenfor snakkes om oplevelserne og om de oplysninger, vi har fået fra bl.a. indsatsleder, medens vi skifter luftflasker og får noget at drikke. Man sveder vildt i den godt isolerede branddragt med det tunge udstyr på ryggen. Det besluttes, at vi ikke sender flere ind.

Informationer om situationen deles samtidig med at vi får noget at drikke – man sveder voldsomt under røgdykning.

voldsomt, når vi sprøjter ned i det, men flammerne bliver ikke rigtig mindre... ..efter et stykke tid siger min makker så: ”Du øhh – de flammer – kommer de ikke fra undertaget inde under der hvor vi står?!” Jo, det gjorde de! Taget er ved at brænde op under os! Vi kan ikke gøre nok, så vi må trække os tilbage.

I mellemtiden kan vi også se, at røgudviklingen fra køletårnene på taget har taget kraftigt til. Ligeledes er der flere ovenlysvinduer, der er brændt igennem og flammer slikker med stor kraft op fra dem. Det er tid at trække sig tilbage fra hele denne del af taget!

Tilbage hvor vi startede – pause mens vi skifter flasker igen og får mere at drikke. Jeg får en lidt længere pause, da en anden røgdykker ikke har været ret meget igang og han overtager mit rygskjold. Klokken er nu kvart over 2 om natten.

Pludselig kan vi se, at ilden er ved at bryde igennem ved et køletårn lige ud for, hvor vores biler er. Nu har ilden vist bredt sig godt i undertaget! Alle slanger bliver straks fyldt med vand. De af os, der har røgdykkerudstyr, gør det straks klar. Imedens er dem uden allerede i gang med sprøjterne, men må hurtigt trække sig tilbage – røgudviklingen øges hurtigt. Jeg er oppe på det lave tag lige ved bilerne. Der er ca. 10 m til den brand vi kan se og 10 m ned til bilerne. Få minutter senere kan vi intet se af branden – hvor kommer al den røg fra?!? Jeg vender mig om – nu kan jeg heller ikke se bilerne! Vi må ned og få bilerne flyttet – alt er indhyllet i tæt røg, på trods af den friske vind!

Ilden bryder igennem ved et køletårn lige ud for, hvor vores biler er. Alle slanger bliver straks fyldt med vand.

Det går op for os, at branden er ved at komme igennem hele tagkonstruktionen og vinden bærer al røgen lige forbi stedet, hvor vi har pumper og biler holdende. Indsatsleder kommanderer os om på den anden side, for at hjælpe med at stoppe ildens fremrykning over taget. Ind i bilen og om på den anden side ... først nu, hvor vi kører ned langs bygningen, kan jeg se, hvor voldsom og stor denne brand er – her kan jeg se ilden! Det er vildt!

Vi kommer på plads, lige ud for administrationsbygningen. Finder en vej op på taget og nogle af vores lokalkendte brandfolk, der er ansat på slagteriet, finder en vej igennem bygningen til vandforsyningen!

Oppe på taget er ilden nu kommet igennem taget over et stort område. Det har fået fat i den ingeniørgang, hvor jeg startede med at vandre fra den ene ende til den anden. Den er helt overtændt nu! Vi skal forsøge at begrænse ildens udbredelse, så den ikke forsætter på den anden side af branddøren og får fat i den næste del af bygningen, via ingeniørgangen. Men vi bliver nødt til at stå 15-20 m væk, da taget er usikkert.

I den næste tid skiftes vi til at tage vagten på taget – det begynder så småt at blive lyst.

Desværre ser det ud til at det alligevel kommer videre ned gennem ingeniørgangen. Vi må gøre noget! Fra et andet brandvært, bliver en kraftig rundsav skaffet. Op på taget med den, så vi kan komme igennem væggen det rigtige sted. Efter en times hårdt arbejde med værktøj og de tunge slanger, lykkes det endelig at stoppe ildens fremrykning, der hvor vi var!

Det er lyst nu. En rigtig smuk solskins mandag morgen – dem på stigevognen laver regnbuer i vandstrålen! Vi er godt trætte nu – der er stadig lidt efterslukning og lidt andre småting, men de fleste af os holder pause – der kommer morgenmad og kaffe – tænk kaffe!! Det er ved at gå op for os, at der vist har været over 100 brandfolk igang ... og vi kan nu se, at der aldrig har været så meget materiel samlet på én gang. Dette er vist den største brand i værnets 75 årige historie, indenfor vores slukningsområde!

Ja, det er først nu, at vi får tid til at tænke nærmere over situationen - at der er brandværnskoleger, der lige har mistet deres arbejdsplads og deres job! Spekulationen over – hvad nu? Lukker de biksen? Selv hvis det skal igang igen – hvad skal jeg gøre indtil da? Men der er kun spørgsmål og ingen svar...

Men det er her brandmanden lader andre tage over – det er 14 timer siden bipperen larmede og vi tager hjem på stationen og rydder op – gør materiellet klar igen – og bliver til én af alle de andre, der bor i Ullerup, Avnbøl eller Blans! Selvom vi snakkede lidt mere på stationen de næste dage, end vi plejer...

...ja, vi bliver nu udsat for lidt af hvert, hér i Ullerup Frivillige Brandværn!

Efter 14 timers indsats er Asmus, Morten og Erling trætte – men slangerne skal pakkes, så bilen er klar til endnu en udrykning.

40 Brandmænd i alle aldre

Foto: Ulrik Pedersen

(på tankvogn) Viggo Stollig, Henning Schmidt, Ernst Struckmann, Morten Lind, Gunnar Meier
Hans B. Bilov, Svend Ove Edemann, Svend Ohlsen, Johannes Bertelsen Søren Jessen, Finn Andersen, Henning Petersen, Lars Lorenzen (i førerhus), Jacob Lorenzen, Johnny W. Jensen, Bent C. Bøwadt, Helge Matthiesen
Carsten T. Frandsen, Benny Pedersen, Søren Krings
Jørn Mathiesen, Henrik Linden, Jan-Erik Rasmussen, Tom M. M. Johansen, Henrik Ohlsen, Robert Johnsen, Bruno Bo Bonde, Erling Christensen, Kurt S. Frederichsen, Bjarne Laue Petersen, Jan Mulvad

Brandmændenes egen historie

Jan Mulvad fik ideen til at undersøge, hvad der egentlig har fået den enkelte brandmand til at starte og hvad det er for oplevelser, de husker. Medlemmerne er historie i sig selv, da der er alt fra én med få måneder bag sig til én med 48 års brandmandserfaring. Velkommen til en kort historie fra os alle, som Jan har hørt dem!

Jørgen Rasmussen – aktiv brandmand i snart 50 år!

Jørgen er den, der har været med længst. Han kom med d. 1. marts 1959. Hans far var også brandmand, så valget var ikke svært. Det skulle han også være. Hvis helbredet holder, vil han gerne fortsætte til, at han har 50 års jubilæum om små 2 år.

Da han startede, fik man udleveret en arbejdsjakke, hjelm samt et bælte. Fodtøj og bukser, måtte man selv skaffe.

Dengang var der ingen plan for øvelserne. Det foregik, når bestyrelsen havde lyst. Der var heller ingen uddannelse på denne tid.

Han kan huske, da værnet fik sin første tankbil. Det var noget den tidligere kaptajn Niels Thuesen fik indført. Den bestod af en jerntank samt en 2-takts pumpe. Den måtte helst ikke stoppes, når den var varm, for den var næsten ikke til at starte igen!

Jørgen har været fanebærer og har desuden leveret musikken til flere af værnets fester.

I '69 var optagelse i værnet hurtigt overstået:
Tage fortæller: "I 1969 var jeg ny i Ullerup – og godt nysgerrig når sirenen gik – dengang blev brandværnet jo alarmeret med sirenen. En dag cyklede jeg til Blans hvor branden var ... her så kaptajnen, Niels Thuesen, at der var én der stod og kikkede på, som han havde set før. Så han gik over og spurgte: "Vil du ikk' være brandmand?"
"Joeee..."
"Jamen, så kommer du bare op på stationen på mandag!"
Og så var jeg brandmand!

Gunnar Meier – værnets eneste stigevognsuddannede uden stigevogn

Startet 1966. Gunnar har været brandmand i over 40 år. Hans far var med til at starte Egen Frivillige Brandværn. Han har i en periode været i Sønderborg Frivillige Brandværn, hvilket hans bror også har været. Da han startede i 1966, blev han uddannet til at betjene en stigevogn. Senere da han kom til Ullerup, blev han uddannet røgdykker. Det var tilbage i 1977. Han er ikke røgdykker længere, da hans ryg ikke kan klare det.

Gunnar har bl.a. været fanebærer sammen med Jørgen Rasmussen.

En brand han ikke glemmer var, da det brændte på en krydsfinerfabrik i Sønderborg. Der var de i aktion i 48 timer uden hvile. Da branden var under kontrol, fik de holdvis lov at tage hjem og sove – men efter lidt hvile skulle de komme igen – så det var bare af sted og gøre arbejdet færdigt!

En anden ting som han også tydeligt husker var, da en kaptajn fra Sønderborg skulle begraves. Han blev kaldt "Brandbageren". Inden han døde, sagde han, at alarmen ville gå, når han var borte. Ganske rigtigt. I kirken skete det første gang. Derefter gik den igen, da de var ved at sænke ham i

graven, så han fik ret. Men da var det blevet Gunnars tur til at skulle til brand. Det var i en kyllingelade ved Frydendal ved Dybbøl. De havde jo deres pæne tøj på inkl. sko, men sank i til knæene, så alt tøj samt sko måtte smides væk!

Helge Matthiesen – endte med den lange uddannelse

Startet 1975. Helge blev opfordret af den daværende kaptajn, Niels Thuesen, til at starte. Han fik hjelm – jakke – og bælte udleveret. Fodtøjet måtte han selv sørge for. Hans første undervisning foregik også ved at følge de ældre erfarne brandfolk.

Senere kom han på et 12 timers kursus i Tinglev som røgdykker, og så var man uddannet røgdykker bagefter. I 1992 var han på et 2 gange uges kursus som holdleder og i 1996 blev han også indsatsleder.

Helge har i mange år siddet med i bestyrelsen og senere i karrieren har han i en kort periode også været kaptajn. Så Helge har prøvet lidt af hvert!

Han er nu stoppet med sit job som indsatsleder efter at han er gået på pension. Han fortsætter dog som brandmand så længe helbredet tillader

det.

Helge kan huske en sjov episode. Der var brand hos en snedker på Lindevej i V. Sottrup. De havde et fyr, hvor der blev fyret med spåner. Et spånfyrr. Helge var på loftet sammen med en anden, for at ventilere. De søgte efter et vindue til at åbne. I røgen og mørket fandt de også noget, der kunne åbnes, men det viste sig senere at de havde stået og rodet i et skab! Vinduet blev dog senere fundet...

Ole Christensen – han var med til at lave fester med gang i!

Da den tidligere kaptajn, Niels Thuesen, i 1977 manglede brandfolk, blev Ole kontaktet. Oplæringen foregik ved at følge én af de ældre brandfolk, men han blev senere udtaget sammen med 4 andre til at skulle gennemgå røgdykkeruddannelsen i Tinglev.

Ole har bl.a. været med i festudvalget. Der var mere gang i den førhen, men tiderne skifter jo.

Han kan huske branden hos H.C. Clausen specielt fordi, da den næsten var blevet slukket, løb de tør for vand! Da de igen fik vand, var ilden blusset så meget op, at det eneste, der var at redde, var stuehuset. På et tidspunkt ville de gå ind i et fyrrum for at få varmen, men de kom lynhurtigt ud igen,

for der gemte sig en stor orne i rummet.

Ved en anden brand i et nu nedbrækket hus, var der et par brandfolk, der fik en enorm stor lyst til at gå med deres støvler i en seng, da de skulle lufte ud, for det måtte de ikke derhjemme, og prøves skulle det!

Henning Schmidt – redskabsmesteren med den knuste hæl

Startet 1977. Henning har været brandmand i mange år. Den 24. november har han været det i 30 år. Han blev overtalt af sin nabo, Helge, til at melde sig. Han fik den første dag udleveret hjelm – kedeldragt – bælte. Som alle andre måtte han også selv sørge for gummistøvler. Han er blevet oplært af de ældre brandfolk, som havde erfaring med at slukke brande. Han har dog været på redskabsmesterkursus, da han blev redskabsmester, hvilket han var i ca. 5 år. Et job som Robert overtog efter ham.

Han kom engang til skade, da en stige han stod på, gled på gulvet. Henning fulgte med, hvilket kostede en knust hæl og 3 mdr. sygemelding.

Brande, som Henning nok vil huske længe, er branden på slagteriet i Blans, samt søfartsskolen, som flere i øvrigt troede var en øvelse til at starte med – indtil skæret fra branden kunne ses på himlen!

Henning har flere gange været med på march, både i Danmark, men også i Tyskland. Men benet satte en stopper for det. Han stopper nok som brandmand, når han bliver 65, men der kan ske meget endnu.

Ernst H. Struckmann – styrer alt fra revision over ordet og til skydning!

Startet 1977. Så Ernst har snart været med i 30 år! Det udleverede udstyr var dengang arbejdsjakke, hjelm samt en livrem. En meget flot livrem pointerer han! Man medbragte selv fodtøj, som for det meste bestod af gummistøvler. Han mener, at man gik over til kedeldragt omkring 50 års jubilæet i 1982.

Han er valgt som revisor i værnet, og har i mange år været ordstyrer til den årlige generalforsamling. Han har også fast plads sammen med Henning Schmidt, når den årlige sommerafslutning finder sted, hvor de afvikler skydningen og kontrollerer skyderesultaterne.

Ernst husker, at før i tiden kunne en generalforsamling godt trække ud til kl. 05.00 om morgenen, før man var færdig. Det samme gjaldt, når der var blevet afholdt andre sammenkomster. I dag kommer vi normalt hjem i lidt bedre tid! 😊

Henrik Ohlsen – dengang en dreng på 18 år med en drengedrøm

Startet 1983. Henrik har været i gang siden han var 18 år, så der venter ham snart et 25 års jubilæum. For ham var det også en drengedrøm, der gik i opfyldelse, da han blev brandmand! Hans far var brandmand og både han og hans bror skulle selvfølgelig også være det – de er det begge stadig – dog i hver sit brandværn! Han er startet i Ullerup, men har i en periode også været aktiv i Vester Sottrup, medens han boede dér.

Udover det at være brandmand, var og er det, der trækker, også følelsen af at gøre en god gerning, når man er ude at slukke en brand. Han har også taget en ekstra opgave ved at sidde i bestyrelsen – dér har han nu siddet i 7 år.

Han forsøgte i flere år at overtale vores nuværende kaptajn til at blive brandmand - det holdt hårdt, men Jørn overgav sig til sidst.

De store gårdbrande, der var før i tiden, er noget han ikke glemmer. Især én. Det var hos H.C. Clausen. På det tidspunkt boede Henrik på Højlund, men var hjemme hos sine forældre. Han kiggede ud af vinduet og så, at taget på gården lyste kraftigt op. Han blev hurtigt klar over, hvad der var galt. Så inden alarmerne lød, fik han travlt med at komme hjem til Sottrup for at hente sit tøj, som man havde hjemme dengang, og han nåede det!

Henrik er ikke længere aktiv røgdykker pga. at han har fået 2 nye hofter, men han kan stadig være chauffør/motorpasser eller stå med udstyret på og slukke ude fra, bare han ikke skal ned at kravle.

Viggo Stollig – sikkerhedsmanden der kan lide at have travlt til sirenellyd!

Startet 1984. Viggo startede i sin tid i Rinkeby Frivillige Brandværn, da han var 18 år. Men der nåede han ikke at komme i gang med en uddannelse. Han flyttede til Nordborg, og siden til Ullerup, hvor hans svoger, Johnny, fik ham med. Det var d. 27. august 1984. Da han pga. uddannelse udenfor brandværnet i lang tid var forhindret, overskred han 40 års grænsen, derfor nåede han ikke at blive røgdykker.

Viggo er vores depotmester og sikkerhedsmand. Tidligere har han også været både fanebærer og i festudvalget.

Viggo har deltaget i en del marcher rundt omkring, og kan godt lide det sammenhold, der generelt er på stationen.

Viggo kunne godt lide de gamle udkald med sirenen, for der vidste folk, at de havde mulighed for at møde en brandmand, som havde travlt, så der passede folk lidt mere på. I dag er der ikke mange, der ved noget, før brandbilerne kører ud af garagen.

Svend Ove Edemann – den ”gamle” kasserer med dobbelt uddannelse

Startet 1985. Svend Ove er uddannet brandmand ved Civilforsvaret. Han kom ind i vænet, efter at han havde været til en sommerfest, hvor han var blevet inviteret med af Egon Fogt, som i mellemtiden er flyttet til Vester Sottrup og er brandmand dér. Til de fester så man lige hinanden lidt an, inden man meldte sig.

Da han kom ind, skulle han alligevel have 30 timers grunduddannelse, selvom han var uddannet og havde røgdykkerbevis.

Han har været sekretær og kasserer fra 1995 til 2007 – i alt 12 år – men valgte at stoppe ved den sidste generalforsamling.

Engang Svend Ove var oppe på tanken i Ullerup, kom en af hans tidligere kolleger fra arbejdet på DCT i Nordborg kørende ind. Han fik parkeret ved tanken, men havde ikke opdaget, at der var ild i hans bil. Men Svend Ohlsen var hurtig til at sørge for, at den blev flyttet – væk fra tanken!

En anden gang var han med til en gårdbrand, hvor en endegavl væltede, imens de stod tæt på. Meget tæt på. Det giver et gip i én!

Svend O. kan godt lide det sociale, især de gode gamle fester mindes han, hvor Jørgen spillede op til dans. Det var en tradition, at efter et stykke tid, skulle Svend Ohlsen også altid spille et par numre.

Robert Johannsen – manden med de mange titler

Startet 1985 – d.21. november. Han var blevet overtalt af Johnny W. Jensen til at møde op. Det var efter at Vester Sottrup og Ullerup havde holdt en sommerfest på Ullerup kro, at Robert blev ”tændt” for at blive brandmand!

Han mødte op på stationen og fik udleveret kedeldragt, hjelm samt handsker. Han kom på de obligatoriske kurser - også røgdykkeruddannelsen.

Han har haft flere titler i vænet. Han har bl.a. været redskabsmester i 12 år. For tiden er han grillmester, når der er nogle arrangementer i vænet. Han har også været med til at bygge tankvognen op – bl.a. lakeret den.

Der har ikke været nogen tradition i Roberts familie for at blive brandmand, men det er ved at ske nu, da hans søn – Tom – er fulgt i sin fars fodspor.

I sit civile liv er han ansat på Danish Crown i Blans, men har også været kromand og grillejer.

Erling Christensen – ham den specielle fra Blans

Startet 1990. Erling er uddannet hos Civilforsvaret og han er lidt speciel ... han er den første brandmand, som kommer fra Blans! Svend Ove Edemann fik ham til at melde sig, da sirenen stoppede og bipperen blev indført. Han har bl.a. siddet i bestyrelsen i 4 år.

Han fik i sin tid overtalt Kurt Frederichsen til at melde sig, da Kurt skulle flytte fra Blans, som nabo til Erling og til Rosenvej i Ullerup. Det forpligter, sagde Erling!

Der er et par brande, som han særligt husker:

Den ene var en gårdbrand i Stenderup, hvor der efter 3 timers indsats pludselig dukkede en brandmand op, fra Ullerup, i ren indsatsdragt. De andre var forståeligt nok beskidte. Men denne brandmand forsvandt ind i et rum, og kom efter få minutter ud igen mere sort og beskidt end de andre tilsammen. Han ville nok ikke skille sig ud fra flokken, og har derfor selv sværtet/svinet sig til!!!

Så var der en brand på Mejeritofte, hvor Erling pludselig stod ansigt til ansigt med en varm gasflaske. Der var blevet oplyst, at der ikke forefandt nogen. UPS!!!

Erling kan godt lide kammeratskabet, der er blandt brandmændene, samt alle de fælles ting man laver udover indsatserne.

Henning Petersen – brandmanden med den gamle lygte

Startet 1990. Henning stammer fra Nordborg. Der var han som barn ofte inde og kigge på brandstationen. Så da han flyttede til Ullerup, mente han, at man som tilflytter hurtigt ville finde sig til rette i lokalsamfundet, hvis man meldte sig til noget, og det blev brandværnet. Og dermed blev drengedrømmen også opfyldt!

Da han startede 1990 var han den første fra Ullerup der fik den nye grunduddannelse. Til denne uddannelse skulle han medbringe en lommelygte. Han kontaktede Uwe Witt, der var kaptajn dengang, for at få sådan en lygte. Uwe kunne ikke se fornuften i dét, men det endte med, at han fandt en meget gammel lygte, som han mente, at Henning måtte

kunne bruge! De andre, som Henning var på kursus med, kunne ikke lade være med at trække på smilebåndet! ☺

For 8 år siden stoppede han som røgdykker pga. sygdom.

Nogle brande der altid har gjort indtryk på ham, er de gårdbrande, hvor det er gået ud over dyrene på den ene eller anden måde. Det er ikke rart at være med til.

Han har været med til at sætte den nye tankbil i stand, sammen med bl.a. Robert. Det at gøre noget sammen - det sociale – det har meget at sige!

Bruno Bo Bonde – holdleder og børnepasser

Startet 1992. Bo stammer ikke fra Sønderjylland, så han kendte ikke noget til de frivillige brandværn. Men han kom i snak med Robert, som mente at han kunne bruges som brandmand!

Han er uddannet røgdykker og blev senere også uddannet holdleder, da han på et tidspunkt gik hjemme og passede børn.

Han har haft vagt ved Brandværnsmuseum i Gram, sammen med Henrik. Det viste sig at være meget interessant, når man havde god tid til at se tingene ordentligt efter.

Han har i tidens løb været både fanevagt og i festudvalget. I dag sidder han i bestyrelsen. Og så har han en evne til at komme i allersidste minut. Men det er måske hvis han ikke kan finde sin elskede hat, at det trækker ud. ☺

Han ved at hastværk er lastværk, når man er på cykel. Det har, én dag hvor han skulle skynde sig hen på stationen, kostet en tur i en grøft med bøjede ribben, rifter m.m.

Noget Bo ikke har brudt sig så meget om, er når der har været gårdbrand, og det er gået ud over dyrene. I en periode var han ikke meget for lugten af stegt kød.

Bjarne Laue Petersen – født til at være brandmand

Startet 1991. For Bjarne var der ingen tvivl om, at han skulle være brandmand. Det ligger til familien at være brandmand. Hans far var brandmand, ligesom Bjarnes bror også er aktivovre på Als.

Bjarne arbejder til daglig på en boreplatform i Nordsøen. Han har gennemgået mange uddannelser inden for offshore brandslukning, og han er også blevet holdleder ude på boreplatformen.

Bjarne startede første gang i Ullerup i 1991, men har været stoppet et par gange pga. at han er flyttet rundt omkring. Men han er altid vendt hjem til Ullerup igen, som en anden boomerang.

Når bipperen lyder, skal man skynde sig. Nogle kommer i bil, andre løber og nogle kommer på cykel. Bjarne kan mindes engang, hvor Bo forsøgte sig med en alternativ rute. Bo passede grillbaren ved tanken – bipperen lød – og han sprang hurtigt op på sin cykel. Da han i fuld fart nåede ud på Avnbølvej, der vor stien går ind til Trekanten, gik det galt. Bo kunne ikke beherske cyklen, og han røg på hovedet i grøften. Men han nåede godt forslået at komme med!

Morten Lind – en drengedrøm, der gik i opfyldelse

Startet 1995. For Morten var det en drengedrøm, der gik i opfyldelse, da han den 14. februar 1995 blev registreret som brandmand. Oprindeligt startede han den 13. men blev først noteret fra den 14. Sådan gjorde man, sagde den daværende kaptajn Uwe Witt.

Hans B. Bilov havde fortalt Morten om værnet, og det vakte hans interesse. En dag lå der et brev i hans postkasse. Det var en opfordring fra Uwe Witt til Morten om at møde op til øvelse.

Morten har været igennem den lange ”nye” uddannelse inklusiv røgdykning, men har siden valgt at stoppet som røgdykker pga. sygdom.

Morten kan godt lide det sociale, der ligger i at være i værnet samt kammeratskabet.

Kurt S. Frederichsen – tilflytteren med sit eget rum på stationen

Startet 1996. Før Kurt kom til Sønderjylland, kendte han intet til det, der hedder et frivilligt brandværn. Men da han i 1992 flyttede til Blans, fik han en nabo, som var brandmand - det var Erling. Senere året efter kom der nogle, der ville sælge støttekort, de var også fra brandværnet. De fortalte jo også Kurt om det, at være frivillig brandmand. Nu begyndte det at ligne noget. Det lød jo spændende alt sammen, og det ville jo også være en let adgang til lokalsamfundet. Da Kurt så i 1996 skulle flytte til Ullerup, nærmere betegnet til Rosenvej, var der ingen vej udenom: ”Der er servitut på den grund”, sagde Erling, ”Dem, der bor der, SKAL være brandmand – det ta’r kun 1 minut til stationen!”

Han er den person, der har ført værnet ind i den elektroniske tidsalder. Han fik computeren indført, han laver vores hjemmeside, referater, ja – faktisk alt, hvad der har mulighed for at have været igennem hans computer, laver han. Han har også fået sit eget rum - Kurt’s rum. Hvis man ikke kan finde ham, så skal man bare søge i rummet. Der sidder han nok og taster løs.

Derudover er han fast chauffør, hvis vi skal til nogle arrangementer – han skal nemlig ikke ha’ nogen øl!

Han har været fanevagt, revisor, almindeligt bestyrelsesmedlem, og er nu vice-kaptajn.

Når alarmen går om natten, er Kurt ikke det hurtigste, der findes. Han er faktisk meget langsom til at vågne. Men en ting er sikkert. Han møder altid op i sine gummistøvler, om det er sommer eller vinter. 😊

Jørn Mathiesen – ham med lynkarrieren

Startet 1998. Jørn er vores nuværende kaptajn. Han afløste Helge, der har været i værnet siden 1975, som kaptajn, så da Jørn kom til, kan man næsten kalde det et generationsskifte.

Han er søn af en tidligere brandmand som hed Johannes, og som har været købmand i Ullerup. Jørns far har også siddet i bestyrelsen, nemlig som kasserer. Jørn startede i en sen alder - 32 år gammel. Han kunne ikke kunne afse tid til det pga. sit arbejde. Men efter at være blevet presset lidt af Henrik Ohlsen, kom han med i 1998.

Så gik det stærkt! I løbet af et år havde han grunduddannelsen samt funktionsuddannelsen, og kort derefter blev han også færdig som holdleder.

Han har haft flere poster i bestyrelsen før han blev kaptajn. Han har været alm. bestyrelsesmedlem, vice-kaptajn, og nu kaptajn. Ligeledes tog han 3 år som redskabsmester, efter Robert.

Han mindes én brand på Lundsgaardsvej ved Nybøl. Der var Johannes fra Vester Sottrup lige startet som indsatsleder. Der var ild i en garage. Sottrup var først alarmeret, men der kom kun 3 mand. Derefter blev Ullerup alarmeret. Så der var Johannes en travl mand. Han var både indsatsleder, holdleder og røgdykker på én gang!

Torben B. Kristensen – svoger skaffede ham ind i sammenholdet!

Startet 2000. Torben kom i brandvæsenet, efter at der havde været en pause i medlemstilgangen i flere år, så han er én af de første i den ”nye generation”.

Torben har altid haft lyst til at blive brandmand, og da han flyttede til området, var det jo en god måde at blive indsluset i lokalsamfundet på. Han snakkede med sin svoger om det – Bjarne L. Petersen – han tog Torbens ansøgning med til generalforsamlingen, og kort tid efter var han med.

Han har siddet i festudvalget. Én af de ting ved at være i brandværnet, som Torben godt kan lide, er sammenholdet på stationen.

En brand som Torben husker, var branden hos SAF i siloen, hvor han stadig var under uddannelse, samt en gårdbrand i Rufas. Og så er der selvfølgelig slagteribranden, hvor han var inde som røgdykker med Robert. Da de kendte slagteriet, var de inde mange steder for at orientere sig og melde ud om situationen.

Lars Lorenzen – er ikke til at styre når alarmen går!

Startet 2001. Det har altid været en drengedrøm for Lars at blive brandmand. Lige fra at han var lille, har han ikke været til at styre, når sirenen lød. Han startede i Vester Sottrup, men flyttede til Ullerup, hvor han så er blevet uddannet. Han kom ind i værnet d.14. januar 2001 og har været igennem alle uddannelser inkl. HAT (Håndtering Af Tilskadekomne).

Han har hjulpet Jørn, da han var redskabsmester, og blev senere selv redskabsmester. Det var han i ca. 3 år. Nu er han almindelig brandmand, da helbredet ikke tillader, at han er aktiv røgdykker.

Han har nogle gange følt sig lidt uheldig, f.eks. da han har kørt tankbilen og koblingen gik. Han kørte den også, da den punkterede under en øvelse, der gik lidt i fisk. Pga. koks i alarmeringen kørte Ullerup til plejehjemmet i Nybøl og øvelsen var på friskolen i Blans...

Han har været ude at undervise i børnehaver og SFO med hensyn til brand. Det er en opgave, han godt kan lide.

Asmus Madsen – endnu en dreng med en drøm

Startet 2002. Asmus er også én af de nyere brandfolk. Efter at have været med til en fastelavnsfest og en snak med Morten Lind, blev han lokket med. Han havde nu også haft det som en drengedrøm at blive brandmand, ligesom mange andre har haft det.

Han tog grunduddannelsen i 2003, funktionsuddannelsen i 2004, og HAT i 2005. Og nu er han kasserer i værnet.

Han mindes en kredsøvelse for et par år siden, hvor næsten alt gik galt. For det første var det galt med printeren, da alarmen gik. Der sad en udskrift i, og den fortalte, at det var Nybøl plejehjem. Efter ankomsten til Nybøl, hvor det kun var Ullerup, der var ankommet, fandt vi ud af, at det var på skolen i Blans. Da vi kom til Adsbøl igen, sprang dækket på tankbilen! Så det var godt, at det kun var en øvelse.

En anden gang lød alarmen på røglugt i bygning. Det var ude ved Blåkrøg. Der lugtede godt nok af røg, men der var intet at se. Der blev løsnet tagplader m.m. Men pludselig var der én, der fandt en gammel tør blomsterpote der stod udenfor døren – den var fyldt med cigaretskodder og den ulmede!

Finn Andersen – giver ikke op – han prøver bare igen!

Startet 2002. Finns svoger Jørn, den nuværende kaptajn, og Kurt, den nuværende vice-kaptajn, syntes at det ville være en god idé, hvis han meldte sig. Sådan en opfordring kan man jo ikke sidde overhørig!

Han har været medlem af festudvalget samt er for tiden formand for ”spareklubben” – en lille klub ved siden af den frivillige forening, der hjælper med at spare op til julegaverne – og en ekstra lille fest!

Første gang at han skulle være røgdykker, var han sammen med Asmus. Han kom til at sidde fast i et rør, og det var ikke særligt spændende.

Men Finn giver ikke op. Hvis det ikke lykkes første gang prøver han bare én gang til! F.eks. ved en indsats på plejehjemmet i Nybøl sammen med Søren Kring. De skulle op på loftet for at se. Der var problemer med stigen. Den ville ikke gå i indgreb. Finn finder ud af Søren havde vendt den på hovedet! Så dér måtte han også på den igen!

Carsten Thue Frandsen

– anerne forpligter og så tager man uddannelsen 5 gange!

Startet 2002. Når man bor i det hus, hvor Carsten bor, følger der noget med. Så skal man være brandmand. I det hus har hans morfar boet, og det var selveste Niels Thuesen! Han var værnets kaptajn igennem en meget lang periode.

Carsten er næsten lige blevet færdig med sin femte uddannelse som brandmand. Den første grunduddannelse fik han på Esbjerg Off Shore skole. Den anden fik han ifbm. maskinmesterskolen ligeledes på Esbjerg Off Shore skole. Da han skulle sejle med kongeskibet, fik han tredje omgang på søværnets brandskole og senere fjerde omgang på Esbjerg Off Shore skole. Og nu femte gang, da han er kommet med her i Ullerup. Han mangler kun HAT-uddannelsen, så har han det hele!

En brand han ikke lige glemmer, var da det brændte i Rufas på en gård. Det var en fredag lige omkring spisetid. Der ankom ikke mange, og laden var overtændt, så det gjaldt bare om at kæmpe for at beskytte stuehuset.

Engang under udrykning troede Carsten, at han havde fået vokseværk. Han kunne ikke passe sin jakke. Det viste sig at Finn havde fået nyt tøj. Men han manglede en karabinhage til sine handsker. Så han går hen til sin gamle jakke og snitter den af med en kniv. Men lige i det han har skåret, opdager han, at det er Carstens jakke. Ups. Men Finn er jo ikke dum. Man bytter da bare de 2 jakker, så opdager Carsten da ikke noget. Nu skal det lige siges at de 2 brandfolk ikke er lige store. Carsten er den lidt større, så han fik et problem med at få jakken på ... og så fik Finn også hurtigt problemer...! ☺

Søren Kring – ham med den manglende påhængsuddannelse!

Startet 2003. Det var nogle brandfolk, der til en fastelavnsfest fik lokket Søren i en ”brandfælde”. Han var arbejdsløs, og 40 års grænsen for optagelse var lige om hjørnet. Det trak godt for værnet at han havde stort kørekort, og så han slog til. Det, han kendte til det frivillige brandværn, kom fra Tyskland, men dog mest til ”efterslukningen” som foregik på den lokale kro. ☺

Søren har alle relevante uddannelser, selv som fanebærer, men mangler én. Den hedder: ”At koble påhængskøretøjer rigtigt på”. De falder af under kørsel, når de ikke kobles helt rigtigt på, har han erfaret!

Lige efter at Søren var blevet meldt ind som brandmand, var der i Rufas en stor gårdbrand, der kunne ses langt væk. Men han havde ingen bipper og ingen indsatsdragt, så han måtte pænt blive derhjemme og betragte branden fra vinduet!

Som hos de andre brandfolk, er sammenholdet og kammeratskabet en vigtig ting, når man er frivillig brandmand.

Benny Pedersen – er gift ind i brandværnskredsen

Startet 2003. Benny er en af de nyere brandmænd. Finn Andersen fik ham overtalt til at tage med, men Benny kendte lidt til det i forvejen, da hans svigerfar og svoger begge er brandmænd. Han blev meldt ind den 9. april 2003.

Han har gennemgået den sidst nye uddannelse og har også gennemført HAT – dvs. håndtering af tilskadekomne.

Jan Mulvad – røgdykker fra den første dag!

Startet 2003. Jan er også en af de ”nye” brandmænd. Efter at have siddet i diverse bestyrelser i Blans, skulle der til at ske noget nyt. Da han i forvejen kendte nogle af brandmændene fra Broager, V. Sottrup og Ullerup, og der blev lokket lidt, var valget, at han ville prøve at blive brandmand. Han blev meldt ind d. 9. september 2003 og er den 3. der kommer fra Blans.

Det tog lidt tid, inden han kom på kursus. Men da han først kom af sted, gik det stærkt. Grunduddannelse – funktionsuddannelse og HAT ... alle 250 timer inden for et år!

Den første øvelse med røgdykkerudstyr på, glemmer han ikke. Det var med Ullerup nede ved Ballebro. Han fik at vide, at han ligeså godt først som sidst kunne få udstyret på og så følge øvelsen. Og så skulle der løbes. Med alt det der udstyr på. Det var Ole Christensen, der havde kommandoen. Vi skulle op ad en skrænt, ud i en mark, ned ad en skrænt, frem og tilbage på en vej. Det var hårdt. Specielt når man endnu ikke har lært den rigtige vejtrækning - men det var nok også dårlig kondition! ☺

Jan arbejder på slagteriet, så en brand han nok aldrig glemmer, var da slagteriet brændte. Det var en lidt underlig fornemmelse at se sin arbejdsplads gennem mange år gå op i røg.

Jan-Erik Rasmussen – har ALLE uddannelser men forstår alligevel intet!

Startet 2004. Jan startede sin karriere som brandmand på Bornholm for længe siden. Han kom ind som værnepligtig i Civilforsvaret. Der blev man automatisk uddannet brandmand. Efter endt værnepligt har Jan taget en masse kurser i beredskabet, bl.a. lederuddannelse.

Da der i 2003 blev en stilling ledig i Tinglev som kursusleder indenfor holdleder brand, slog han til og familien kom med til et hus i Avnbøl. Han var så heldig at møde både Svend Ove Edemann samt Bo, da de var på kursus i Tinglev. Efter lidt snakken frem og tilbage kom Jan så til Ullerup Frivillige Brandværn i 2004.

Jan er en god mand at have for Ullerup, da han været villig til hjælpe de nye brandfolk, der er under uddannelse med den teoretiske del m.m.

Første gang Jan var i indsats som holdleder, glemmer han ikke. Alarmen gik, og han mødte op på stationen. Der blev råbt: ”Vi mangler en holdleder”. Da Jan jo er uddannet holdleder, var det jo ikke noget problem for ham. Han sprang ind i autosprøjten, hvor Helge sad bag rattet. ”Hvor skal vi hen?”, spørger Jan. ”Vi ska’ te Nøffel”: svarede Helge. Jan forstår det ikke og spørger igen, og får samme svar igen. Helge fortæller også, at det er en ”ABA”, hvilket han heller ikke forstår. Så Jan sad og spekulerede hele vejen til Nybøl: ”Gad vide hvor vi skal hen, og hvad er der galt”... Han fandt dog ud af det og det er blevet bedre med tiden med det sproglige!

Tom M. M. Johannsen – ny i gårde, men beredt til mere!

Startet 2005. Tom har ikke været med så længe. Men ellers har han været med siden han kunne gå – sammen med sin far, Robert. Så vejen var vist for ham.

Han fik hele uddannelsen i Haderslev hos Beredskabsstyrelsen. Og han vil gerne fortsætte. Engang med tiden kan han godt tænke sig at blive holdleder.

Han var med til en øvelse på Åbenråvej, hvor der blev sat gang i hele maskineriet. Der var sat ild til lidt rundballer samt slidbaner fra en lastbil. Det røg så kraftigt, at der var én i Ullerup-krydset, der anmeldte det som rigtig brand! Hun troede at det var ægte, og den eneste adresse hun kunne, var adressen hos vores brandmand, Henrik Linden. Han bor på en gård skråt overfor. Vi opdagede først, hvordan det hele hang sammen, da vi stod med alle biler i Henriks gårdsplads og en forvirret Henrik måtte forklare det hele – han havde nemlig glemt, at det var øvelsesaften! Senere gjorde hun det godt ved at forære værnet en kasse øl.

Lars C. B. Krieg – han lærte hurtigt at blive rigtig beskidt!

Startet 2005. Lars havde også hjemme kendt til det at være brandmand. Hans far havde været brandmand i Århus. Så da „Lille Jensen“ for flere år siden prøvede at få Lars med i værnet, var tanken ikke så fjern for ham – men dengang var han meget væk hjemmefra. Det blev Robert, der endte med at få ham overtalt. De kontaktede én fra bestyrelsen og så var Lars med!

Han har taget hele sin uddannelse indenfor et år. Robert har været en god læremester for Lars. Han har lært ham, hvordan man gør sig mest muligt beskidt på kortest mulig tid! Endda så beskidt, at Bo har været nødt til at spule ham ren med hjælpeslangen efter en indsats. 😊

Lars har allerede overtaget en ekstra post som redskabsmester efter Lars Lorenzen, da han ikke ønskede at fortsætte med det.

I sin korte tid i værnet har Lars nået at være med til 2 større brande. Slagteriet og den gamle søfartsskole.

Henrik Linden – vidste ikke hvad han meldte sig til!

Startet 2006. Han ville gerne være med for at lære folk at kende, da han ikke kender så mange i området. Så efter en nytårsaften hos nogle naboer, hvor vores kaptajn Jørn Mathiesen også var med, fik Jørn ham overtalt til at melde sig, da Jørn mente vi godt kunne bruge nogle flere brandfolk!

Der er ingen tradition i Henriks familie for at være brandmand, så det hele har været nyt for ham. Han har endda fået hele uddannelsen på en gang uden pauser – alt det nye på én gang.

Han har været med til en lille brand på containerpladsen af 2 gange. Første gang med autosprøjten, anden gang i sin privatbil for at hente kardanakslen til pumpen, som de havde tabt, da Robert lavede opvisning med autosprøjten for nogle små drenge, da de kørte hjemad. Robert tændte for de blå blink, og lige idet han tænder hornet, lyder der et knald. De finder først ud af, hvad der er sket, da de ringer fra containerpladsen, og fortæller, at der ligger en kardanaksel på pladsen. ☺

Han er en af de sidst ankomne brandmænd, og med hans alder, har han mange gode år i værnet endnu!

Søren Jessen – købte fuldt medlemskab og ikke kun støttekort

Startet 2007. Søren er den sidst ankomne, så han er endnu ”kun” aspirant. Han har nogle kammerater, der er brandfolk, og hans far har også været i beredskabet, så han vidste lidt om, hvad det drejer sig om, inden han traf sin beslutning. Da de så var rundt med støttekort i år, så skulle det være. Han fik senere besøg af Jørn, som talte lidt med ham. Derefter var han på rundvisning med Kurt og Bo på stationen, og så var han solgt.

Han er ikke påbegyndt uddannelsen endnu, men håber snart at komme i gang, og så tage det hele på én gang.

Selvom han har været med et stykke tid, har han ikke været med på nogen udrykning endnu, så han har første gang til gode...

Ullerup Frivillige Brandværn er nu del af en endnu større organisation

Organiseringen af et frivilligt brandværn har fra 1982 og til idag været delt i to:

1. Den frivillige forening og dens tilhørsforhold til ”arbejdsgiveren”, der er kommunen
2. Beredskabets organisering ifbm. indsats

Den frivillige forening er en selvstændig og selvkørende enhed. Det er den frivillige forening, der indgår en aftale med kommunen om at varetage kommunens forpligtelser mht. f.eks. brandslukning. For at foreningen kan fungere og være juridisk gyldig som aftalepartner, skal der være en ansvarlig bestyrelse, vedtægter og lignende. I denne forening er der en Kaptajn, Vicekaptajn, Sekretær, Kasserer, menige bestyrelsesmedlemmer, Redskabsmester og en Depotmester – ud over at alle er brandmænd. Uanset alle disse titler, har det idag INTET med kommandoen på brandstedet at gøre. F.eks. kan en Kaptajn udmærket virke som alm. brandmand på brandstedet!

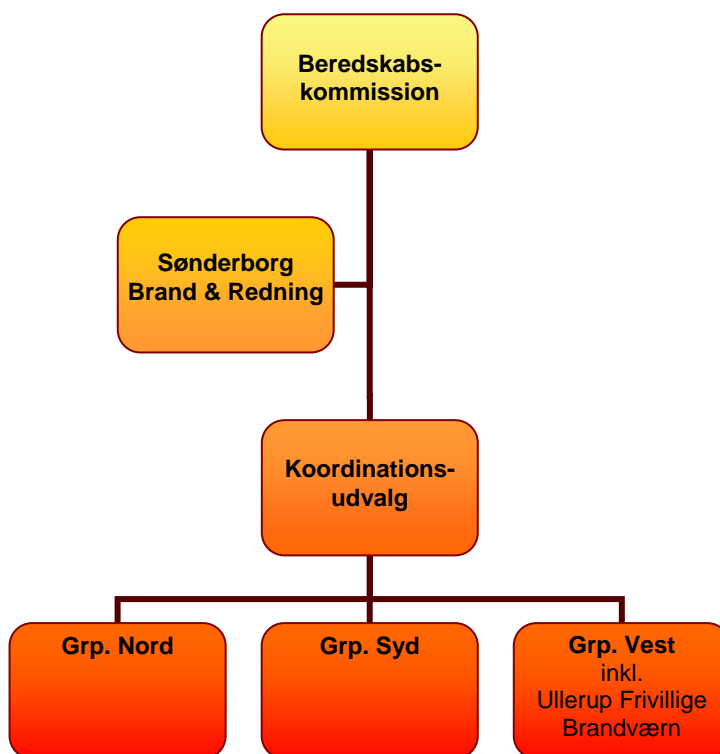
Efter at Sundeved kommune er sammenlagt ind i den nye Sønderborg storkommune, er den aftale, vores frivillige forening formelt indgår, lavet direkte med Sønderborg kommune, på lige fod med de andre 21 værn.

Beredskabskommissionen er øverste myndighed under kommunalbestyrelsen. I praksis kan vi ikke have 22 værn til at have sæde i Beredskabskommissionen. Derfor er den daglige ledelse i kommunen varetaget af Sønderborg Brand & Redning, med en beredskabschef i spidsen. Han er dermed også værnenes chef i det daglige.

I praksis har værnene selv valgt at organisere sig i et koordinationsudvalg med 3 undergrupper – se tegning. Dette skal gøre det praktisk muligt at fordele opgaverne og have et samlet talerør mellem de frivillige brandværn og den nye storkommune. Koordinationsudvalget har 3 repræsentanter for værnene med i Beredskabskommissionen.

Når vi er i indsats træder vores aftale med kommunen i kraft. I skrivende stund er den gamle aftale med Sundeved kommune ikke fornyet, så det er dén aftale, vi arbejder efter. Ifølge den skal vi ved alarmering kunne stille med ét udrykninghold. Dvs. minimum én autosprøjte med én holdleder (kræver ekstra uddannelse), én chauffør/pumpepasser og 2 røgdykkere. Dertil en vandtankvogn med 2 mand. I 1982 og frem til for et par år siden, skulle vi også have en tender med 500 m slange og en påhængspumpe, men dette er ikke længere et krav. I praksis rykker vi altid ud med mere...

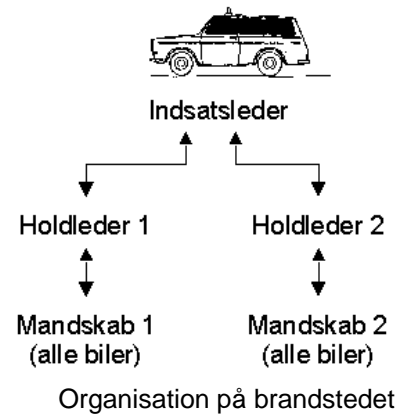
Til tankvognsassistance eller mindre miljøuheld, kan vi blive bedt om at stille med et mindre hold. Det vil være indsatsleder, der så bestemmer, hvor mange der minimum skal stille.

Den nye organisation i den nye kommune

Den enkelte brandmand vil altid kontakte vores egen holdleder, hvis der er noget på brandstedet, der kræver koordinering. Vores hold vil på brandstedet referere til indsatsleder, der er en person, der er ansat af kommunen og formelt ikke en del af det hold, Ullerup Frivillige Brandværn stiller. Han vil yderligere referere til indsatslederen hos politiet – men indenfor brandområdet er det alene indsatsleder brand, der bestemmer!

Udover at vi i 2007 er blevet en del af en meget større kommune, træder den risikobestemte dimensionering også i kraft i 2007 og standarden for f.eks. ”et hold” og værnets virke, kan meget vel ændre sig. Tidsplanen siger, at den første dimensionering skal træde i kraft efter sommerferien 2007, men vi forventer dog ikke større ændringer i første omgang. Indtil vi hører andet, vil vi under alle omstændigheder køre efter de ”gamle” regler. Det er dog klart, der må forventes at ske en del nyt i de kommende år...

Uddannelsen er mere end 10-doblet på 25 år

I 1982 fik man, som ny brandmand, en kort grunduddannelse efter et program fra brandskolen, men udført af værnets egne folk og på brandstationen. Det var "mesterlære" i gammeldags forstand – man lærte ved at være med! Med 1-2 større brande om året, gik der dog lang tid, før man rigtig vidste, hvad det ville sige at være brandmand!

I midten af 80'erne kom røgdykkeruddannelsen til. I starten var det en 12 timers uddannelse, der siden blev udvidet. Der blev holdt fast i, at kun de, der havde været på skole, kunne røgdykke, men det var frivilligt, om man ville på skole.

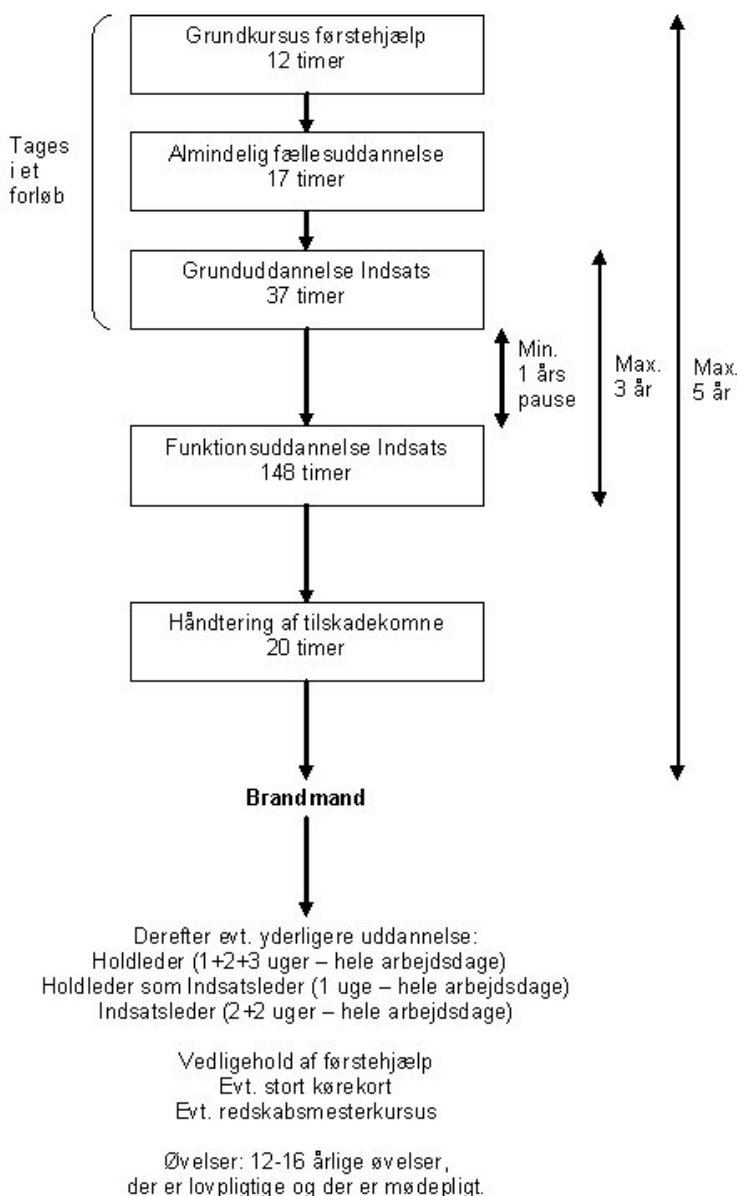
Der kom f.eks. også et pumpekursus til – her kom nogle få af sted, som så trænede resten af brandværnet på øvelserne.

Samtidig med, at de mere formelle skoleuddannelser kom til som krav for at blive brandmand, er pensum også udvidet fra basal brandslukning til f.eks. førstehjælp og redningstjeneste. Faktisk bliver man i dag uddannet i fag, der kun vil kunne anvendes, hvis vi kommer i egentlig katastrofeberedskab, hvor udstyr fra beredskabstjenesten kommer i hænderne på almindelige brandfolk!

Den udvikling startede i begyndelsen af 90'erne. Da kom man på et 30 timers grundkursus i brandtjeneste (uden røgdykning) og efter at have anvendt sin viden i nogle måneder, kunne man komme på en 111 timers funktionsuddannelse med røgdykning. Stadig med primær fokus på brandtjeneste.

I dag er det udvidet til mere end 230 timers uddannelse, se figuren. Det skal tages om aftenen og i weekenderne – samtidig med at man deltager i min. 12 lovpligtige øvelser pr. år og hvad der ellers må være af arrangementer i uddannelsesperioden. Jeg skal hilse at sige fra de, der netop er kommet igennem det forløb, at det er en hård omgang! Det er ikke for tøsedrenge!! 😊

Men så vi er også godt klædt på til de opgaver, vi skal løse!

Udstyr – kun enkelte ting fra i dag var i brug i 1982

I det gamle Festskrift i anledning af 50 års jubilæet i 1982 er det daværende materiel gennemgået. Det kan bestemt anbefales at se i den – se på vores hjemmeside www.ufbr.dk i afsnittet Om UFB og Historien, eller kontakt brandværet, hvis du ønsker en kopi.

Selv om vi nogle gange synes, at specielt vores køretøjer har en del år på bagen, så er der ikke meget udstyr vi bruger i dag, som også var i brug i 1982. Faktisk er det kun vores autosprøjte og påhængspumpe!

I det følgende ser vi på de vigtigste ting, der er kommet til de sidste 25 år.

Fra ca. 1985 – kedeldragterne skiftets til 2 lags indsatsdragter

Fra omkring midten af 80'erne og frem til starten af 90'erne fik brandværet skiftet kedeldragterne ud med rigtige indsatsdragter med flere lag. Som det ses på billedet hér ved siden af, var man kun beskyttet imod sod og andet skidt – og en hjelm, der beskyttede imod at slå hovedet. Der var ingen beskyttelse imod varmen fra ilden og det gav begrænsninger for, hvor tæt man kunne komme på det brændende sted.

Med de nye dragter var man bedre beskyttet mod varmen og de havde f.eks. indbyggede knæpuder, så man er bedre beskyttet, når man kravler under røgen mod det brændende sted inde i en bygning.

Det muliggjorde en mere direkte indsats mod ilden og dermed mindre brug af vand og en bedre begrænsning af skader.

Det krævede en stor indsats af brandværet for at få penge til udskiftningen, da den i høj grad blev betalt af tilskud fra fonde og lokale virksomheder, som været havde bedt om at støtte os. Hver dragt kostede ca. kr. 4.000,-.

10 år senere, omkring år 2000, kom der nye krav, der medførte, at vi nu skulle have endnu bedre dragter – bl.a. med 3 lag og mere lukkede, så varmen har endnu mere svært ved at komme ind og skade brandmanden. Som det kan ses på billedet, er vi nu beskyttet, så vi kan komme helt tæt på ilden. Faktisk kan vi være i et flere hundrede grader varmt rum uden at tage skade. Hér i 2007 har alle røgdykkere fået de nye dragter!

1990 – Ikke flere sirenealarmer!

I 1982 og mange år før, blev brandværnet alarmeret vha. en sirene på taget af brandstationen. På dette billede fra 1975 er man ved at forbedre den sirene, der blev brugt.

I juli 1990 blev det annonceret i dagspressen at: ”Sirenealarmeringen af kommunens brandværn ophører med virkning fra 19. juli 1990. Brandværnene er blevet udstyret med bærbare bippere. Det vil samtidig medføre, at sirenerne i kommunen ikke længere vil kunne høres om torsdagen klokken 12.00.”

Dermed blev det knapt så tydeligt når der var udrykning – hvilket på det tidspunkt ellers kunne være vigtigt at vide, da der var en tendens til, at brandfolkene kørte lidt for hurtigt, når de skulle til brand...

Til gengæld blev det nu muligt at få brandfolk, der bor lidt længere væk – og man kunne høre alarmen, selv om man var lidt væk hjemmefra.

I 2005 tog vi endnu et skridt i at forbedre alarmeringen ved at alle kunne få en SMS som supplement til bipperen – så får man besked, selv om man f.eks. har glemt bipperen i laderen eller er længere væk end de ca. 6 km bipperen er garanteret at række. Typisk har det gjort at én eller to mere dukker op hver gang!

1990 – Nye røgdykkerapparater: Små forbedringer, der tilsammen gør en stor forskel

I 1982 havde vi 4 røgdykkerapparater, der var klodsede og tunge. De var fra Mandé. De havde ikke overtryk i masken og der var ingen indermaske. Derfor skulle man selv *suge* luften og man skulle bruge meget dybe ind- og udåndinger for at kunne få nok frisk luft i masken – ellers åndede man bare sin egen udåndingsluft ind igen! Det var en udfordring at røgdykke med det udstyr, men man gik ind i bygninger der brændte, hvis der var brug for det. Kedeldragten og hjelmen satte selvfølgelig begrænsninger for, hvor varmt et rum man kunne komme ind i.

I denne periode var en almindelig gasmaske uden ilflaske et supplement til røgdykkerapparater. Den havde en forsats med aktivt kul til at rense for røg – senere fik man yderligere et filter, der kunne klare ammoniak.

Midt i 80'erne var Mandé-apparaterne ved at blive for gamle. De måtte ikke bruges mere. Derfor blev der brugt tid på at finde alternativer – flere bød sig til og de forskellige brandværn i det Sønderjyske valgte i denne periode forskellige mærker. I vores brandværn var det Dräger, der gjorde bedst indtryk mht funktion og kvalitet. Der blev søgt kommunen om udskiftning fra omkring 1986, og i 1990 fik vi det

Da Gunnar blev sort:

Der var en del røg den dag, så Gunnar havde også taget sin røgmaske på, med det aktive kulfilter. Han klagede dog over, at han havde rigtig svært ved at trække vejret, men man bliver jo ved – ikke give op!! Til sidst må han trække sig ud af røgen og tage masken af og så afslører han et kul-sort ansigt. Filteret var sprunget læk! Ikke så mærkeligt, at det var svært at trække vejret!

første Dräger apparat. Yderligere 2 kom til i de følgende år. I forhold til de gamle Mandé var de mindre, lettere, havde overtryk i masken og en indermaske, der gjorde, at man næsten kunne arbejde med almindelig vejtrækning. Luft ved glasset sikrede dugfrit udsyn! Basis lagde dog vægten på skuldrene, hvilket gjorde indsats over længere tid til en hård opgave.

Det blev løst med den model basis, der kom omkring 1995 – her blev vægten lagt på hofterne. Det gjorde belastningen på skuldre og ryg meget mindre. Det var ikke et problem at bære det i selv flere timer ad gangen.

Så var der masken – den blev monteret med stropper rundt om hovedet. De holdt godt, men det var vanskeligt og langsommeligt at få på, så luften ikke slap ud ét eller andet sted. Det blev løst sidst i 90'erne med vores nye hjelme, hvor masken blev klipset på.

Den sidste detalje er, at vi hér for et par år siden har anskaffet letvægtsflasker, så vægten er skåret yderligere ned.

Alt ialt har vi nu 4 rigtig gode apparater og 3 ældre basis som kan bæres i kortere indsats. Nu kan vi fuldt ud koncentrere os om slukningsindsatsen og begrænses ikke af røgdykkerapparatet – selv om man er igang i flere timer til en storbrand!

1992 – ”Ny” tankvogn fordobler vandkapaciteten

Ullerup Frivillige Brandværn tog initiativ til at bruge tankvogne til brandslukning, i stedet for at skulle finde vand i en dam, vandløb eller én af de få hydranter i slukningsområdet. Den gamle tankvogn, der kunne medbringe 5000 ltr. var fra 1972 og klar til udskiftning – utæt tank, dårlig pumpe, generelt meget rusttæret og for lille vandmængde!

Der var ikke penge til en ny, så en brugt skulle findes. Det blev en mælkebil fra Kløvermælk i Esbjerg, der kunne købes for kr. 95.000,-. Den hentede Robert og Johnny d. 22. feb. 1992.

Der skulle laves meget på bilen, der var fra 1984 og havde kørt næsten 500.000 km. Det blev til mere end 700 timer, inden den blev til en rigtig brandbil. Bl.a. med en nyrenoveret pumpe fra Agerskov til kr. 10.000,- og montering af vandrør, vandkanoner, blink, horn, maling for yderligere kr. 20.000. Det hjalp med et tilskud fra Alsisk Forsikring på kr. 10.000,-!

Den nysgerrige kaptajn fik malingen til at løbe!

Medens ombygningen af tankvognen foregik, skulle vores kaptajn Uwe hele tiden forbi, for at følge arbejdet – og sætte sin ”finger” på værket. Da bilen skulle lakeres var det vigtigt, at der ikke kom luft ind udefra, da det kunne få lakken til at ”løbe”! Derfor forsøgte man at holde det hemmeligt, hvornår det skulle ske...

...men midt i arbejdet kommer Uwe – ingen ved rigtig, hvordan han fik snuset op, at det skulle ske dén dag! Da han synes, at han ikke kan se nok i ”tågen”, slår han porten op på vid gab! Robert står med lakpistolen i hånden og kan se, at lakken straks begynder at løbe: ”KA’ DO SÅ FÅ DEN PORT LUKKET”

Men der er stadig et minde om den nysgerrige kaptajn!

Bilen blev synet d. 29. maj 1992 – og den lignede noget, der lige var rullet ud fra fabrikken!

Nu kunne værnet medbringe mere end dobbelt så meget vand – fra 5.000 ltr. til mere end 10.000 ltr.

Ullerup friv. Brandværn rykker nu ud – med 10.000 liter vand

De frivillige brandfolk i Ullerup var i mandags, den 15., forsamlet på brandstationen i Ullerup, hvor der fandt en overdragelse sted af den indkøbte tankvogn, der i februar måned var hjemkøbt fra Kløvermælk i Esbjerg.

Forinden man nåede frem til denne mærkedag, var der af brandfolkene udført et stort stykke arbejde med at ombygge, montere og male tankbilen 700 frivillige arbejdstimer forinden et flot resultat kunne meldes klar. Alene maler-/lakeringsarbejdet ville have beløbet sig til ca. 20.000 kr., udført på et professionelt værksted. Under kommando af brandkaptajn Uwe Witt, var brandværnets mandskab klar til at få overdraget bilen. Overdragelsen skete ved brandinspektør Carl Schneider, der i sin tale til brandværnet sagde: »Denne dag er een af de gode dage. jeg ved godt, at man i Ullerup friv. Brandværn har mange gode dage, men denne her er nu en rigtig god. Disse gode dage har tendens til at komme med 10 års mellemrum, for det er nøjagtig 10 år siden, at Ullerup frivillige Brandværn sidst fik overdraget et nyt køretøj. I dag er det så vidt igen. Ullerup skal have en ny tankvogn. Men kampen er altid hård. Først må man erkende, at den gamle ikke kan mere, så skal man overbevise kommunalbestyrelsen om nødvendigheden af, at en ny skal anskaffes, og så skal man finde een. Det har I været heldige eller dygtige med. I har fået fat i et flot køretøj, og hvad det ikke var, det blev det.

Gennem jeres sædvanlige ihærdige, frivillige indsats, har I og kommunen og dens borgere fået et prægtigt udrykningskøretøj. Jeg har ladet mig fortælle, at der er anvendt over 700 mandetimer på at bygge køretøjet op, men så har I også fået det, som I vil have det. Køretøjet er bedre udstyret end loven kræver det. Her står nemlig:

Chassis: Et her i landet almindeligt anvendt af solid konstruktion.

Vandtank: Mindst 6.000 l.

Pumpe: Fast monteret eller bærbar pumpe til brug ved fyldning eller tømning af vandtankvogn.

Enhver kan se, at vi har noget, der er bedre. Jeg nævnte det for lidt siden. Uden en meget ihærdig indsats fra værnets frivillige, havde det ikke været muligt at stille med sådan et køretøj. Der er anvendt 700 frivillige arbejdstimer på tankvognen, hvilket er meget imponerende. Lige som I selv, vil jeg håbe på og regne med, at de bevilligende myndigheder vil påskønne dette, for køretøjet vil forhåbentlig være til gavn for alle, der måtte få brug for det. Gid det vil ske så lidt som muligt. Jeg vil ønske værnet tillykke med den nye tankvogn.«

Derefter overrakte brandinspektøren bilens nøgler til brandkaptajn Uwe Witt, der takkede herfor, og sagde: at man havde påmonteret en påhængssprøjte, og endvidere udbygget plads til materiel, og jeg vil gerne rose kammeraterne for det arbejde de i garageanlægget i Avnbøl har udført på vor indkøbte bil. Det er jo sådan, at vi må vende hver en krone, vi har i kassen, og det er derfor ikke uden grund, at vi er stolte over resultatet. Mange branddamme er nedlagte, og derfor er det nødvendigt, at vi selv medbringer vandet. Med den nye vogn har vi fordoblet kapaciteten, idet vi har 10.000 liter i den nye vogn, og 1000 liter i det andet udrykningskøretøj.

Ved en lille sammenkomst på stationen efter overdragelsen, blev værnet lykønsket med den nye bil at tidligere brandinspektør Niels P Thuesen, der sagde, at vi er hypermoderne, også for 20 år siden, og at vi selv skulle komme med vandet, kunne folk ikke forstå.

Der måtte initiativer til for at skaffe midler, og vi arrangerede en jernindsamling, der gav en del penge, ligesom kommunen og forsikringsselskab havde nogen. Det var dengang, men nu hvor I har fået en flot vogn, så skal den læres at bruges, for det kommer ikke af sig selv. Det skal kunnes udenad.

Niels Thuesen havde i dagens anledning medbragt en gave til værnet, der stammede tilbage fra jernindsamlingen for 20 år siden, og som var et tandhjul, hvortil der i træ var drejet en flot fod. Nu har jeg opbevaret det i 20 år, sagde Thuesen, og vil benytte denne anledning til at komme af det. En dejlig lune i et godt kammeratskab.

Brandkaptajn Uwe Witt oplyste, at der den 16. august finder et stort arrangement sted i Ullerup friv.

Brandværn, der står som vært for Sønderjysk Brandværnsforbunds march 1992, hvor der deltager værn fra hele Sønderjylland og Sydslesvig.

Endvidere ser værnet frem til i november måned i år at kunne markere værnets 60 års jubilæum. fs.

Tankvognen stod klar til brug d. 15. juni 1992, hvor den officielle overrækkelse skete.

Her ses mandskabet foran den nye tankvogn. Brandkaptajn Uwe Witt får overrakt nøglerne til tankvognen af brandinspektør Carl Schneider.

Den gamle Bedford tankvogn blev solgt til en ophugger for kr. 10.000,-. Senere blev den dog købt tilbage og foræret til brandværnsmuseet i Gram. Det var landets første almindelige vandtankvogn i de danske brandværn!

År 2000 – Ny tender giver nye muligheder

Tenderen kan også bruges som "kantine" når vi er på øvelse langt hjemmefra...

vandforsyning, også på vanskeligt tilgængelige steder. Efter at vandtankvogne var blevet almindelige, har der i praksis dog ikke været brug for denne egenskab. Vores gamle tender havde da heller ikke været specielt terrængående – og det havde der heller ikke været brug for siden 1977!

Vi valgte istedet at fokusere på en tender OG mandskabsvogn. Valget faldte på en Fiat Ducato Combinato med højt tag. Den kunne vi få med lysbro, horn, ekstra lygter, slangekasse o.a. indenfor budgettet på kr. 150.000,-

Nu kunne vi, helt lovligt, transportere 9 mand ekstra, så vi altid havde ekstra hænder til at klare ekstra vandforsyning, trafikregulering, afspærre indsatsområde, udføre førstehjælp,eller ved lange indsatser kunne vi transportere de trætte hjem og få friske folk frem!

Se det er noget, der har gjort den daglige indsats mere effektiv og væsentligt nemmere!

Den gamle Bedford blev solgt til Q8 for kr. 5.000,- og siden solgt videre til et nystartet én-mands lokalt hjemmeservice-firma, der hér i 2007 stadig bruger bilen – hvor mange timer det kræver at holde den kørende, ved vi ikke, men det er ikke slid, der plager den 30 år gamle bil!

Den gamle Bedford tender var fra 1977 og gav stadigt flere tekniske problemer – den var jo engelsk! Det på trods af at den kun havde kørt ca. 12.000 km! Derfor begyndte vi fra midt i 90'erne at søge om en erstatning. I 1999 fik vi lov til at erstatte den – så vi kunne købe en ny i år 2000.

I et frivilligt brandværn har man i modsætning til i f.eks. Falck, behov for at kunne transportere mange personer ifbm. vores opgaver. Det gav anledning til nytænkning!

De fleste tendere var stadig ofte terrængående, ud fra en idé om, at man skulle kunne komme til

Foreningen har også skiftet til den moderne tidsalder

I 1982 blev al administration klaret ved papirbaseret bogholderi. Kopiering skete kun i begrænset omfang, f.eks. når en seddel skulle ud til alle medlemmer. Kommunikation til omverden skete for det meste ved at kaptajnen mødtes med relevante personer og orienterede medlemmer og bestyrelse om det, han fandt relevant. Enten til dem, der var på stationen lørdag formiddag eller ved øvelsesaftener og bestyrelsesmøder.

Når der var noget at fortælle en større kreds, kom der en notits i avisen eller man lånte en duplikator. Det var på den måde, det gamle jubilæumsskrift blev lavet. Flere timers arbejde med at duplikere og afsted til bogbinder for at sætte det hele sammen.

I 1997 fik vi den første PC. Det var en aflagt PC, sponsoreret af Danfoss.

I starten blev den brugt som en avanceret skrivemaskine, men med ét skridt ad gangen overgik regnskab, medlemskartotek, alarmlister, protokol, ... til PC'ens verden. I starten var det kun få, der turde røre "monstrummet", men flere og flere kommer med. Medlemmer, der vidste mere om PC'ens verden, hjalp også andre med at få PC'en derhjemme til at virke!

I 2001 købte vi vores eget domæne – desværre var "ufb.dk" lige blevet solgt, så vi fik "ufbr.dk". Samtidig rykkede en større del af kommunikationen over på e-mail, da vi oprettede egne ufbr-mail-adresser og på det tidspunkt, havde næsten en trediedel af medlemmerne en e-mail, som de brugte mindst et par gange om ugen.

Hjemmesiden gik også i luften i 2001. Målet var fra starten primært at være til medlemmerne og deres familie/omgangskreds, da vi forventede, at det var dem, der kunne have interesse i det vi laver og har lavet. Sekundært for andre i brandværnskredse, der har behov for eller er interesseret i at vide lidt mere om os – f.eks. adressen på stationen, som ikke kunne findes andre steder – eller kontaktoplysninger på kaptajn, kasserer og redskabsmester!

Idag er hjemmesiden omdrejningspunkt for den almindelig information alle med fordel kan drage nytte af. Idag er det over halvdelen, der bruger deres PC næsten dagligt ... og vi er ved at nå dertil, at megen information kun sendes ud på mail, som henvisning til hjemmesiden. F.eks. sendes der jævnligt nyhedsbreve ud. Specielt efter, at der sker rigtig mange ændringer ifbm. at vi er kommet ind i en storkommune.

Ligeledes bliver al administration i dag kun ordnet på vores PC – som endnu engang er sponsoreret af Danfoss – en ældre 600MHz maskine. Skærmen er en "aflagt" fladskærm, sponsoreret af vores medlem, Lars Krieg, da han skiftede skærme i sin egen virksomhed og overlod én af de gamle til os.

Vi er i dag på højde med de fleste virksomheder mht. at bruge IT til at køre et effektivt brandværn, men udstyret lider lidt under, at vi skal betale af de penge, vi samler ind og derfor er meget "nære". Der er nok snart behov for et nyt sponsorat, for at kunne følge med tiden! ☺

Der har været masser af socialt samvær

For mange år siden var brandværet en meget vigtig del af livet i Ullerup. Vi er stadig et væsentligt element i byen, men der er kommet mange andre tilbud ind i området – og heldigvis for det! Det er dog stadig det sociale samvær og kammeratskabet, der et langt stykke af vejen fastholder medlemmerne i brandværet år efter år. Der er kun meget få eksempler på medlemmer der er meldt ud af andre grunde end alder eller fraflytning fra området. Sådan kunne det ikke være, hvis ikke det var fordi medlemmer kan lide at komme på stationen og være sammen med de andre!

I indsats er vores motto ”én for alle og alle for én”, men faktisk kommer det også til at gælde i andre forhold. Man hjælper nemlig gerne hinanden. På den måde er vi med til at få vores lille lokalsamfund til at fungere. Der er nemlig som regel én, der kender én, der kan hjælpe.

Derfor er vi også med ved medlemmernes bryllupper og begravelser. Vi har kørt til Haderslev for at stå espalier og den gamle autosprøjte har været brudekaret! Desværre har vi også måtte af sted til begravelser for hele 3 aktive kammerater i de sidste 25 år: Villy Sørensen i 1983, Gunnar Andresen i 2003 og Kaj Klint i 2006.

Familiemarch – her i 2005 i de smukke omgivelser ved Sandbjerg.

mødt ifbm. brandværnsmarcherne og de tyskkyndige i været har fået et rigtig godt kammeratskab med dem. De forstår at sætte liv i en fest! ☺

Til gengæld arrangerer vores festudvalg flere velbesøgte hyggearrangementer, både for inderkredsen og for alle dem, der vil med. F.eks. samler vi over 100 børn på stationen til fastelavn. For familien arrangeres f.eks. bowling med spisning og en årlig familiemarch med indlagt grillmad. Ligesom der er fast tradition for lottospil ”med damer” på den sidst ”øvelsesaften” inden jul!

Der er en lille ”spareklub” i medlemskredsen, hvor der spares op til julegaverne og en god julemiddag for spareklubbens medlemmer!

De ældre i brandværet fremhæver, at sammenholdet og relationerne før var endnu stærkere. Der var størstedelen af éns liv i lokalsamfundet. Næsten al fritid foregik her. Det har nok også gjort festerne sjovere og der var flere af dem.

Brandværnsfesterne én gang om året var ”bergtede” for 25 år siden – det var noget af det sjoveste i byen. Der er vi nok blevet mere afdæmpede og der er kommet længere imellem dem. Der har dog været en del fester – bl.a. nogle stykker sammen med ”venskabsbrandværet” fra Tyskland – Feuerwehr Westerdeichstrich. Dem har vi

Udklædte børn fra 1-12 år giver den fuld gas på stationen til fastelavn. Her i 2007.

På vej til brandværns march august 1998. Kl. 8 nydes samværet og det medbragte morgenbrød med tilbehør, på en skøn plet i naturen!

I brandværns kredsen har der siden 70'erne været arrangeret en årlig brandværns march, der går på skift mellem brandværnene. Der kommer der typisk 8-12 af vores medlemmer med og vi får en hyggelig dag sammen med brandmænd fra hele Sønderjylland – og enkelte værn fra Tyskland.

Derudover har der også været store arrangementer. Ligesom vi her til vores 75 års jubilæum holder et arrangement, blev der i 1992 holdt 60 års jubilæum med fuld musik. I den anledning blev bl.a. brandværns marchen afholdt i Ullerup og der dukkede 600 mand op! At få den slags arrangementer på benene, er også med til at give et godt sammenhold!

Fremtidsvisioner i 1982 – blev verden som forventet?

I 1982 forsøgte den ”pensionerede” kaptajn gennem 32 år, Niels Thuesen, sig med at spå om fremtiden for brandværet! Hvordan er det så gået?

1. Han forudsagde at mht. pumper og vognpark ville der ikke ske det store. Der ville være vogne til vand, slanger og mandskab. Nok ville de blive bedre, men ingen revolutionerende ændringer.
25 år efter må man sige, at han havde ret!
2. Han forudsagde, at brandmanden ville blive meget bedre beskyttet.
25 år efter må vi sige, at han fik mere ret, end han troede! Både røgdykkerudstyr, indsatsdragter og f.eks. brug af radioer har været med til at forbedre sikkerheden meget!
3. Han forudsagde, at der ville komme yderligere brug af kemikalier f.eks. til at justere vandets egenskaber, så det bliver mere effektivt slukningsmiddel.
25 år efter er det kun i begrænset omfang rigtigt. Tilsætning af skummiddel til brug ved f.eks. oliebrande er i dag almindeligt, men var også kendt i 1982. Det er kun meget specielle indsatsstyrker, der bruger andre midler i større udstrækning. Det er ikke noget vi råder over i Ullerup Frivillige Brandværn.
4. Han forudsagde kraftigere pumper og strålerør med væsentlig højere kapacitet end ca. 150 ltr./min., som ville gøre det muligt også at slukke større brande.
25 år efter findes kraftigere pumper og udstyr – men ikke hos os. I lufthavne og lign. steder er det indført. Udviklingen går dog også i en anden retning, hvor det høje pumpetryk udnyttes til at bruge mindre vand med større slukningseffekt, ved at vandtågen bliver mere ”fin”.
5. Han forudsagde, at risikoen for giftige dampe og røg ifbm. brand ville gøre arbejdet som brandmand meget mere risikofyldt, da selv huse ville blive bygget med udstrakt brug af kunststoffer.
25 år efter kan vi se, at han havde delvist ret. Nok mere for f.eks. biler end huse. Risikoen for brandfolkene er dog meget begrænset i forhold til det, Niels Thuesen frygtede. Det er meget sjældent, at man hører om, at en brandmand der bliver forgiftet af røgen.

Generelt fik han altså helt ret i 2 og delvist ret i resten – så man må sige, at han var godt med! Han har overvurderet vores evne til at udvikle nye slukningsmidler og udstyr, der blev så billige, at de blev almindeligt brugt. Derudover skinner nok også en generel bekymring for fremtiden igennem, en bekymring som vi alle nok altid har, når han havde en frygt for nye materialer og deres betydning i praksis.

Men mon vi kan forudsige fremtiden lige så godt... ..vi giver et bud i næste afsnit!

I 2017 kan brandværet meget mere end i dag...

I det følgende har vores holdleder, Jan-Erik Rasmussen, der til daglig også arbejder med uddannelse på Beredskabets skole i Tinglev, forsøgt at se i krystalkuglen.

I år er det 75 år siden, Ullerup frivillige brandværn blev stiftet – og det brandværn der blev startet dengang, er svært at genkende i dag! Hvis de dengang skulle have spået, hvad deres håndkraftsprøjte skulle udvikle sig til, tror jeg slet ikke, at de havde fantasi til at forestille sig det. Det er nemlig svært at spå - særligt om fremtiden!

Men jeg vil alligevel i det følgende forsøge at give et bud på, hvordan fremtiden vil se ud. Det vil jeg gøre ved at fortælle en historie om en ganske almindelig dag i år 2017 ved Ullerup Frivillige Brandværn.

”Klokken er 12.31 og alarmcentralen ”bipper” brandværet ud til ild i bygning. Som så mange gange før, kører de, der har vagt, på stationen for at iklæde sig indsatsstøj og starter den nye responsenhed og begiver sig til skadestedet. Responsenheden er et mindre og hurtigere køretøj, end den autosprøjte, vi før havde som førsteindsatsbil. Den medbringer 800 liter vand, et højtryksrør, ventilator, termisk kamera, genoplivningsudstyr osv. Holdlederen, en chauffør og to røgdykkere sætter sig ind, trykker ”afgang” til vagtcentralen og begiver sig mod skadestedet. De sidste brandmænd tager tanksprøjten, som i alt har plads til 4 mand. Tanksprøjten er en kombineret autosprøjte og tankvogn.

Holdlederen kommunikerer direkte med indsatsleder, politi og ambulance ved hjælp af den mobile skærmterminal, der løbende modtager og sender alle oplysninger ifbm. indsatsen. Holdlederen får at vide, at der muligvis er personer der savnes, og at der derfor er medsendt ambulance. Skærmen kan også kommunikere med digitale kort fra kommunen og har på meldingen lagt grundplanen ud over huset. Informationen er kun et klik væk. Idag kan han se, at det heldigvis er et almindeligt hus, der ligger med god afstand til andre brandbare ting, så det skulle være nemt at finde evt. personer og at stoppe udbredelsen af ilden.

Røgdykkerne gør sig klar med apparat og termisk kamera. Radioerne bliver afprøvet, så alt er klart til indsats. GPS informationen for hver røgdykker kommer frem på skærmterminalen – så kan man følge, hvor de er i huset.

Da enheden ankommer, trykker holdlederen ”ankomst” – så er alarmcentralen klar over, at vi er igang. Han går i gang med at bedømme situationen. Røgdykkerne lægger højtryksslangen ud, samtidig sætter chaufføren overtryksventilator frem, klar til brug. Chaufføren starter derefter pumpen og gør genoplivningsudstyr klar. Røgdykkerne er hurtigt ved den adgangsvej, som holdlederen har anvist. Da branden allerede har sprængt et vindue, vælger holdlederen at sætte overtryksventilator på for at få røgen ud. Samtidig indsættes røgdykkerne til eftersøgning og slukning.

Kort efter, at røgdykkerne er kommet ind i bygningen, ankommer tanksprøjten og får besked på at udlægge sikringslange og gøre klar med genoplivningsudstyr.

Klokken er nu 12.42 og der er kun gået 11 minutter siden alarmeren gik!”

Denne historie er med til at sætte fokus på nogle områder, som jeg mener udvikler sig meget i de kommende år.

Materiellet vil i de kommende år blive mere teknologisk komplekst og kan kombineres ud fra, hvilken situation brandmanden står i. Der er således et utal af valgmuligheder og dermed også en større udfordring at vælge den rigtige løsning i den situation, man står i.

I fremtiden vil der i stadig flere af opgaverne kunne klares af ganske få brandmænd, men brandmænd der er gode til at håndtere mange forskellige slags opgaver.

Derfor vil der blive stillet større og større krav til brandmandens uddannelse og træning. Hver brandmand skal både slukke brand og betjene en mængde forskelligt materiel som bliver mere og mere kompliceret... ..ligesom der f.eks. vil være større krav til at kunne klare mere af førsteindsats ved personredning, da brandværnet ofte vil være de første, der er fremme.

Om det kommer til at se ud, som historien beskriver, vil afhænge både af de valg vores politikere tager om opgavefordelingen i beredskabet og af hvor hurtigt ny teknologi kommer helt ud til det enkelte brandværn. Den teknologi, der er beskrevet, er allerede udviklet og kører i mere specialiserede enheder. Der er dog ingen tvivl om, at fremtiden vil se anderledes ud end nutiden og for den sags skyld fortiden... ..vi er sikre på, at det bliver en spændende udvikling, der kommer og vi håber, at kunne få lov til at være med ... så vi kan se tilbage om 25 år igen og konstatere, at vi fik ret! 😊

Fakta om Ullerup Frivillige Brandværn i 2007

De tørre tal

	1982	2007
Antal aktive	28	30
Antal æresmedlemmer	11	11
Holdleder	0	4
Røgdykker	10	22
Førstehjælpsuddannet	?	28
Udvidet førstehjælp/HAT	0	10
Uddannet i redningstjeneste	0	13
Gennemsnitsalder for aktive	34 år	44 år
Autosprøjte	Mercedes Benz 608, 1980. Klargjort og leveret 1982. Pumpe ældre end 1980.	
Tankvogn	Bedford lastvogn, 1967, med 5.000 ltr. vandtank	Mercedes Benz 1622, 1984 mælketankvogn (ombygget 1992) med mere end 10.000 ltr. vandtank.
Tender	Bedford kassevogn, 1977, med lukket rum – kunne også have 6 mand med, men ikke helt lovligt...	Fiat Ducato, 2000, der både har tender udstyr samt fungerer som mandskabsvogn med plads til 9 mand.
Trin 1 trailer	Lav med begrænset plads.	Høj, med plads og nem adgang til alt nødvendigt trin 1 materiel.
Påhængspumpe	Meisner Jensen type 31 B, model 1967	
Antal røgdykkerapparater	4	7 Heraf 4 med letvægtsflasker
Antal radioer	Ingen	9 håndbårne Mikrofon og højttaler indbygget i alle hjelme. 1 langtrækkende i autosprøjten
Indsatsdragt	Kedeldragt og åben hjelm.	3-lags indsatsdragt og fuldt lukket hjelm, der, integreret med røgdykkermaske, beskytter for varme. Al hud er beskyttet.

Medlemmer – de aktive og de ærefulde

Navn	Funktion	Vigtigste Uddannelse	Indtrådt
Jørn Mathiesen	Kaptajn	Holdleder	1998
Kurt S. Frederichsen	Vice-kaptajn Sekretær	Funktionsudd.	1996
Asmus Madsen	Kasserer	Funktionsudd.	2002
Henrik Ohlsen	Bestyrelsesmedl.	Røgdykker	1983
Bruno Bo Bonde	Bestyrelsesmedl.	Holdleder	1992
Jørgen Rasmussen		Grundudd.	1959
Gunnar Meier		Grundudd.	1966
Helge Matthiesen		Indsatsleder	1975
Ole Christensen		Røgdykker	1977
Henning Schmidt		Grundudd.	1977
Ernst H. Struckmann		Grundudd.	1977
Viggo Stollig	Depotmester	Grundudd.	1984
Svend Ove Edemann		Røgdykker	1985
Robert Johannsen		Røgdykker	1985
Erling Christensen		Røgdykker	1990
Henning Petersen		Grundudd.	1990
Bjarne Laue Petersen		Funktionsudd.	1992
Morten Lind		Funktionsudd.	1995
Torben B. Kristensen		Funktionsudd.	2000
Lars Lorenzen		Funktionsudd.	2001
Finn Andersen		Funktionsudd.	2002
Carsten Thue Frandsen		Funktionsudd.	2002
Søren Kring		Funktionsudd.	2003
Benny Pedersen		Funktionsudd.	2003
Jan Mulvad		Funktionsudd.	2003
Jan Erik Rasmussen		Røgdykkerinstruktør	2004
Tom M. M. Johannsen		Funktionsudd.	2005
Lars C. B. Krieg	Redskabsmester	Funktionsudd.	2005
Henrik Linden		Funktionsudd.	2006
Søren Jessen		Aspirant	2007
Egidius Marcussen	Æresmedlem		1945
Johannes Jørgensen	Æresmedlem		1958
Uwe Witt	Æresmedlem		1959
Johannes P. Bertelsen	Æresmedlem		1959
Svend E. Ohlsen	Æresmedlem		1964
Hans B. Bilow	Æresmedlem		1964
Jacob Lorensen	Æresmedlem		1964
Tage Andersen	Æresmedlem		1969
Johnny S. Jepsen	Æresmedlem		1969
Johnny W. Jensen	Æresmedlem		1972
Bent C. Bøwadt	Æresmedlem		1985

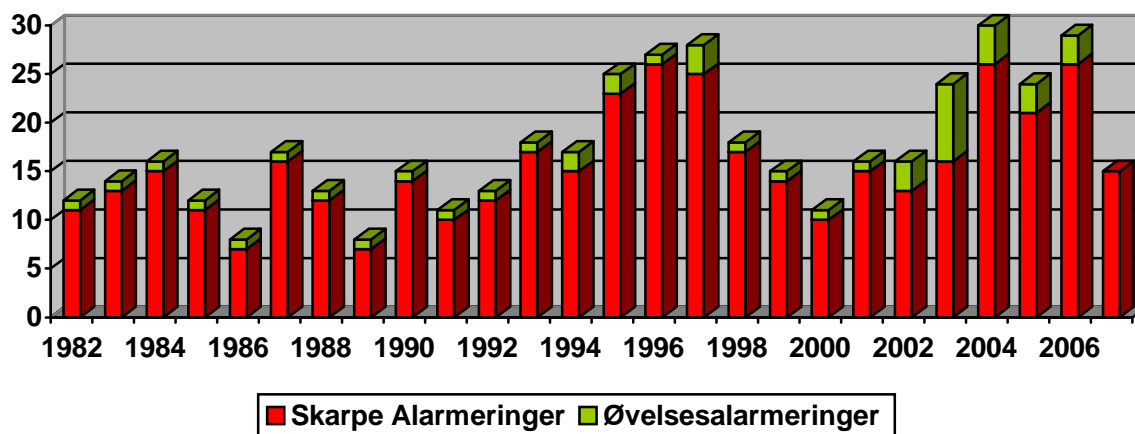
Statistik - Det varierer meget, hvor ofte vi bliver kaldt ud!

Nedenfor kan du se, hvor ofte vi er blevet alarmeret hvert år – de sidste 25 år. Her i midten af dette årti, har vi de sidste 3 år ligget på 24-30 alarmeringer om året.

I midten af 90'erne var der en stigning i alarmer. Primært fordi automatiske brandalarmer på Sandbjerg gods, slagteriet og plejehjemmet havde nogle problemer, som kun langsomt blev løst.

I de senere år er vi begyndt at bruge øvelsesalarmeringer mere. Der har i mange år været én hvert år som kredsens laver, som ingen i værnet ved hvornår kommer – derudover laver vi selv én eller to hvert år, når der er en lejlighed til at træne noget specielt. F.eks. da vi skulle ned på den nye færge, Bitten, for første gang. Vi mener, at det er vigtigt hele tiden at udfordre os selv med det uventede, så vi ikke "luller i søvn" og tror at alt er, som vi er vant til!

Stigningen i 2003 er sammenfaldende med at alarmcentralen blev sammenlagt i Esbjerg. Nu bliver vi stort set altid kaldt ud sammen med Vester Sottrup uanset opgaven, hvor det før oftere skete at kun det ene værn blev alarmeret, hvis det var en lille nem opgave... ...ligeledes var der en del indkøringsproblemer med den nye alarmcentral, der medførte de ekstra øvelsesalarmeringer i 2003. Faktisk var der mange flere, men ofte var vi advaret på forhånd, om at det kun var for at prøve systemet af... ...2007 er dem, der har været til og med juni måned.

Slukning i 1982...

...og direkte ind i varmen i 2007

Festlig stemning i 1982...

...og hygge i 2007

